ANUL V. – Seria II – No. 91

6 PAGINI 3 lei

C. sâmbătă 4 Ianuarie 1941

BUNA VESTIRE

6 PAGINI– No. 91

ZIAR DE VIAȚA ȘI LUPTA LEGIONARĂ

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Dir. G-le P. T. I. No 3101/336 – 2/940.

C. C. G.
Cont abonamente 1274
Cont depozite 1234

Director ALEXANDRU CONSTANT

Prim Redactor Mihail Polihroniade

TELEFOANE Direcțiunea 5.95.34
Centrala 5.87.83
Str. Skiridar No. 14, et. I.

ABONAMENTE
Comune urbane: 1 an Lei 700; 6 luni „ 350; 3 luni „ 175
Comune rurale: 1 an „ 500; 6 luni „ 250; 3 luni „ 130

Aud de noua ofensivă mișelească. Oh, prin câte am trecut de acestea. Stau și râd. E cel puțin a 30-a oară. Tot nu s'au învățat minte canaliile că noi nu putem fi învinși prin minciună și imfamie? Așteptați numai puțin să-i vedeți la urmă.

24. IV. 1936.

Corneliu Zelea Codreanu

Les sans noblesse

Fireşte, America va fi aceea care va trebui să ia asupra ei sarcina reconstrucţiei Europei şi de a scoate din haosul războiului o Europă ideală.

O revistă americană.

Simplismul american ne-a dat până acum o serie de filme stupide cu Stan şi Bran, câteva discursuri ale domnului Roosevelt şi articolul din revista pe care o cităm.

Bunul simţ american, pentrucă în ciuda simplismului nostru nu poate să nu existe şi acesta, ne-a dat în primul rând o mare opoziţie faţă de, să zicem, ideile domnului Roosevelt.

Americanii «la page» (U. S. A.) sunt un foarte mare număr de oameni albi, galbeni, negri, pline Iudei şi metişi, cari se ocupă cu multă energie, perfidie sau lene (după rasă) de afacerile lor, de multe ori în stil mare.

Continentul cel mai puţin interesant pentru afacerile americane, este fără îndoială Europa.

Toţi şi Americanii se îngrijesc foarte mult de soarta Europei. De ce? Ne-o spune domnul Roosevelt, care ca un Moş Crăciun sfătos şi racit a vorbit locuitorilor Federaţiei Statelor Unite «dela gura sobei», ceiace niciodată din vremea războiului de secesiune, civilizaţia americană nu a fost amenințată ca acum». Metoda după cum se vede e simplă: pregătirea unei ofensive prin argumente defensive.

Totuşi nu aceasta ne interesează. Să analizăm puţin termenii judecăţei formulate de îmbătrânitul preşedinte.

Mai întâi care este realitatea civilizaţiei americane? Dintr'un anumit punct de vedere se poate vorbi despre o civilizaţie deportată şi adaptată. O civilizaţie originară?

Poate, dar aceea, în forma ei orbecăit de aproximativă, era a Piciorului Roşii.

Civilizaţia americană, rondusă de albi, nefiind crescută organic cu o cultură dintr'un ciclos şi ethos local, nu e altceva decât o improvizaţie pentru adăpostirea la teren, improvizaţie care porneşte dela rabanul «sau carucioarele cu cuviltir ale pionerilor a ajuns până la sgârie-nori şi automobilul cu pornire automată (fără bici). In America celor cari o stăpânesc azi nu s'a născut nicicun templu, nicio mitologie, niciо epopee. Marşul dramatic al cuceririlor moderne de pământuri nu este epopee, ci doar elementară luptă materială cu natura. Cursul vieţii americane, ai cărui unic fenomen polarizator este procesul producţie-consum, nu poate fi încadrat decât prezumţios într'o civilizaţie cu pretenţii de originalitate (zdrică americană).

Al doilea termen al judecăţii pe care o analizăm este «amenințarea» acestei civilizaţii. De unde vine amenințarea? Fără îndoială din Europa. Cum? Prin pactul tri-partit, a cărui iniţiativă este europeană. Aici o nouă şi o întrebare: cum amenință pactul tripartit America? «Două uniuni din Europa şi una din Asia s'au unit împotriva Statelor-Unite, pentru cazul când aceasta le-ar sta în cale». Este clar, nu? «Civilizaţia americană» este «amenințată» cu măsurile de apărare luate prin pactul tripartit.

Dela o vreme suntem asaltaţi de logica engleză pentru care, de pildă, orice victorie a inamicului este de fapt o «victorie engleză». Cred că Stuart Mill, logicianul destul de puţin subtil, dar care spunea totuşi că micio logică din lume nu se poate lipsi de fapte, ar fi astăzi pus în Anglia sau America (U. S. A.) într'un lagăr de concentrare. Sau poate că odată cu acest război anglo-saxonii s'au gândit să înfrunte platitudinea unor logicieni plaţi în filosofie, pentrucă nu aveau destul spirit dialectic şi incomodă faţă de evenimente, pentrucă platitudinea lor se aplică prea bine la concret. Singur Dumnezeu ştie.

In faţa marei primejdii care «amenință» «civilizaţia americană», sfătosul Moş-Crăciun răcit a găsit o formulă salvatoare: «ştim că nu putem scăpa de primejdie sau de teamă, intrând în pat şi acoperindu-ne cu plapuma». Principalul este că dacă de primejdie se poate scăpa într'un fel, de exemplu (doamne fereşte) murind, de teamă nu se poate apăra nimeni decât cu mult mai greu. Ca un argument pentru ceeace spunem este următoarea telegramă adresată lui Moş-Crăciun: «Vă rugăm domnule Preşedinte, nu ne înfricoşaţi, comunicându-ne fapte». In aceste condiţii putem jura că blata «civilizaţie americană» nu va fi salvată.

Supra-producţia materialului de război este pentru re-realesul Preşedinte măsura fundamentală prin care poate fi înlăturată primejdia. Rămâne să ne întrebăm iar, ca nişte naivi, cum va fi posibilă reconstrucţia Europei măcinate de război cu o sută de mii de avioane şi alte jucării de felul acesta? Hotărît că între Preşedinte şi publiciştii americani este un vizibil desacord.

Totuşi lucrurile par a fi grave. O telegramă specială ne informează că Domnul Roosevelt şi-a redactat de şapte ori discursul care trebuia să fie rostit «la gura sobei» într-o jumătate de oră. Din cauza mărimii ideilor, discursul nu a putut fi redus la mai puţin de 3900 cuvinte după cum precizează telegrama (nu ştim dacă sunt puse la socoteală articolele). Aşa că în loc de o jumătate de oră, Moş-Crăciun a vorbit patruzeci de minute. Ceea ce, trebue să recunoaştem, reprezintă un meritous efort.

Ce a lămurit simpaticul amator de pasenţe în aceste lungi patruzeci de minute? Credem că o pasenţă «aranjată» ca să iasă şi să nu fie «înfricoşaţi» cetăţenii civilizaţiei americane «comunicându-li-se fapte». O snobă, ideia «Sans Noblesse» înspăimântaţi de luptă puteţi fi liniştiţi. De cel Libertatea voastră este asigurată pentrucă «forţele unite împotriva libertăţii sunt ţinute departe de ţărmul american. Eie sunt oprite de englezi şi greci, pe când japonezii sunt angajaţi într'o mare luptă cu China». Iată cum două străvechi civilizaţii, a Greciei şi a Chinei apără azi ţărâna «civilizaţiei americane». Aşa s'au apărat întotdeauna civilizaţiile între cle cu nişte rude apropiate. Ce s'ar face Grecia dacă ar fi distrusă «civilizaţia americană»? Pe urmă să nu uităm legăturile strânse dintre aceste două civilizaţii, doar ştim bine că în America sunt o mulţime de oraşe cu nume greceşti. E adevărat, găsim şi nume franţuzeşti şi germane şi spaniole, dar pentru «civilizaţia americană» nu luptă azi decât Grecia. Se face mare abuz de simplitatea americană, dar cum aceasta este o caracteristică negativă, exploatarea ei nu duce decât la o insolare în gol.

Unui popor de snobi nu-i poate vorbi decât un snob, după modul de a vorbi al snobilor. Dar să ştie Moş-Crăciun că o armată fără cavalerii nu poate nici măcar să fulmoleze, celeaşi s'ar mări producţia de cuirasări războinice. «Civilizaţia americană» întradevăr «amenințată» va vedea şi ea roasă de acelaşi morb care a distrus toate civilizaţiile dinaintea ei.

Până atunci, neputând face altceva, Moş-Crăciun să-şi caute liniştit grăsimea la gura sobei.

HORIA STAMATU

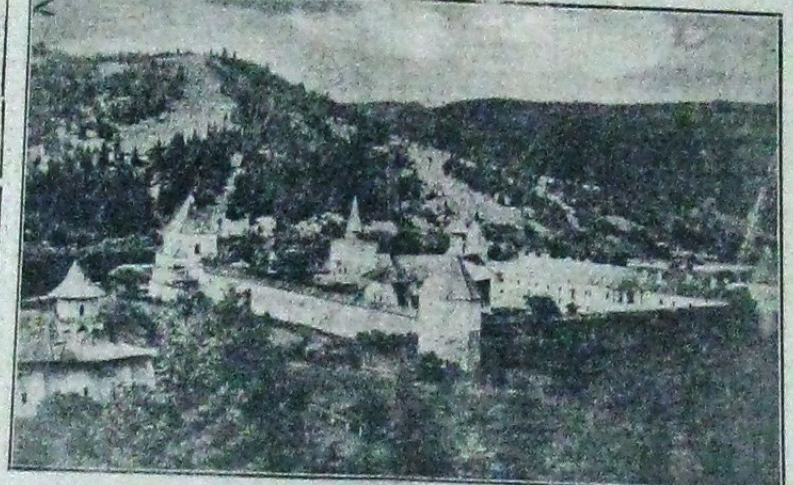

Mănăstirea Sucevița din Bucovina.

Spiritul Romei imperiale...

In învălmăşeala de cioocniri istorice, Roma vitează şi imperială se găseşte iarăşi într'un crâncen război.

Lucru foarte firesc, pentru sufletul cetăţii eroilor. Suflet căruia nu i-ar sta deloc bine altfel.

Astăzi, armatele lictorilor Ducelui, stăpânesc trunchiurile unui brâu de foc al războiului. Dela acelea întâi durate în Pirinei, până la cele din frigătoarele nisipuri somaliene şi până la acelea din Pind şi culmile ce se apropie de Olimp.

Peste tot, în toate tranşeele armatele fasciilor musolinicne, pe mări cuirasatele şi crucişătoarele imperiului, în văzduh avioanele purtate încă spre victorii de duhul lui d'Annunzio şi Italo Balbo, Roma îşi impune spiritul ei constructiv de eternă rămânere în viaţă şi istorie.

Sunt atâţia vinovaţi nedumeriţi şi candizi mieşi, care svârle cu mistria ruginilor francmasonice, îndoiala şi hula, peste nişte victorii specifice romane.

De exemplu, lentele, dar solidele victorii smulse miilor de greutăţi ale munţilor frontului grecesc.

Pentru aceşti binevoitori interesaţi şi înamoraţi până şi de încrucişarea romano-helenică a artei şi a clasicităţii antice, vom deschide abecedarul unei croice aspre.

Eroica romană.

Şi-i spunem abecedar, din considerente pentru acei vinovaţi nedumeriţi, înarmaţi de tristeţile şi elegiile artei pentru care plâng cu francmasonii fiori.

De ce va fi uitând lumea oare nişte lucruri de căpătâi în istoria pe care o trăim?

Aşa dar nu vorbim de istoria strămoşilor clasici.

Iată pentruce înşirăm nişte întrebări.

Pentruce zapisele sdrenţuitei memorii a acelor candizi mişei nu şi-ar fi aducând aminte că în modernul nostru ev, Italia este aceia care are prima trezire uriaşe şi sdruncinătoare lume, la viaţa dreptei?

Pentruce s'o fi uitând că Ducele este cel dintâi om din lume, care ia de coarne comunismul şi francmasoneria?

Pentruce s'o fi uitând că Mussolini este cel dintâi, care deschide focul împotriva putredei democraţii şi demagogii engleze?

Pentruce s'o fi uitând că tot Roma isbeşte primul berbec în diabolismul imperialismului englez şi general, din lume?

Pentruce se va fi uitând, că Italia duce acel greu, dar victorios război absiniaiu, ameninţată de toate coaliţiile păcătoşenilor lumii întregi materialiste.

Pentruce s'o fi uitând, că Italia reprezintă prima victorie a revoluţiilor de dreapta şi a principiilor lor în lume, principii pe baza cărora se orânduieşte totul azi?

Pentruce s'o fi uitând, că acea teribilă Somalie engleză, mare cât fosta noastră ţară mare cu toate cumpătele ei greutăţi de deşerturi imense a fost cucerită de vitezele arme coloniale ale Ducelui, în 2 săptămâni?

Pentruce s'or fi uitând uluitoarele performanţe de victorii ale marinei imperiale, care au făcut ce-au făcut, cu «invincibila» flotă britanică din Mediterana?

Pentruce s'o fi uitând proaspăta istorie a războiului ruso-finlandez, război influenţat «special de condiţiile iernii?

Şi mai ales, pentru ce s'o fi uitând specificul războiului roman, *care nu cucereşte şi nu lasă nimic din ce-a cucerit fără să civilizeze?*

Pentruce s'o fi uitând ulimul şi adevărul specific roman?

Iată pentruce înşirăm nişte întrebări.

Şi pot pune van nădăjduitoare întrebări nevinovaţii mişei şi candizii nedumeriţi?

Păi-şi-le!

Nu şi le-au mai pus atâţia, în faţa leitului spirit de război constructiv al Romei?

Nemuritoarea Romă, îşi urmează pasul ei dârz de sigure — ori cât de lente ar fi ele — victorii.

Căci victoriile Romei *nu sunt pentru ani, ci pentru secoli şi veşnicii.*

Spiritul constructiv al Romei imperialiste, îşi urmează gândul de lărgiri de orizonturi şi stăpâniri universale.

Spre răsărit, apus şi miazăzi...

Neînţelegerea mişeilor este tocmai taina şi puterea ei.

Aşa că mişeii îşi pot continua întrebările şi nedumeririle.

Cristofor Dancu

India prezentă

de ANASTASE EFTIMIE

Frontul militar european polarizează atenţia opiniei publice mondiale, lăsând pe plan secund unele lucruri foarte importante care se petrec în colonialle engleze.

Astfel, evident, trec destul de discret pentru marele public nenumaratele ovedări operate de autorităţile britanice privitor conducătorii vieţii spirituale şi politice ai popoarului indian.

Şi cu toate acestea, drama mare acolo, în India, ce destăşoară.

Rokru, Biose, Patel şi câteva alte figuri expresive ale mărturisitelor naţionaliste indiene, protestează din celulele lor, prin'o disperă principiar şi prin impresionanta armă a lui Gandhi, greva foamei, împotriva metropolei care este dispusă să recurgă la indiferent ce mijloace pentru a păstra, chiar împotriva logicei şi a realităţilor, dominaţia ei clădită pe cliea celui mai cras materialism plutocrat.

Poporul indian care numără 389 milioane locuitori şi care luptă de atâţia ani pentru o-şi vădi o formă de viaţă proprie, smulsă din obscurii sclavoşiului civilizatiors nu poate azi, când zorul neeros de eliberare a popoarelor măgădie toate trunchiile nobile, să accepte fără mucmureze una din cele mai arbitrare dominaţii impuse vreodată unei naţiuni.

Ghandi a deschis prin lupta lui istorică şi neînduplecată drumul de biruinţă uriaşei spiritualităţi indiene pe care buiesus-seanii londonezi nu s'au ostenit niciodată s'o prigonească.

*Pe drumul acesta succesorii mai tineri şi mai dinamici ai lui Ghandhi, se ridică astăzi cutremurători şi strigă înnăi întregi că *India are un destin.*

Pentru cine nu se lasă înşelat de forme şi de aparenţă, pentru aceia cari privesc lucrurile dincolo de aspectul lor juridic unchiat, evenimentele din India nu constituesc un simplu conflict susceptibil de a fi rezolvat în cadrul ordinei existente.

In India lupta este mult mai uriaşă — iar poziţiile absolut ireconciliabile.

India vine acum cu tot trecutul ei vast, cu toată istoria şi spiritualitatea ei, cu toţi înţeleptii şi cu toţi profeţii, şi cere abolirea unui regim de umilinţe, clădit pe alte valori decât acea singură, care ar putea să

(Continuare în pag. II-a)

Armata română în anul 1940

de EMANUEL VOINESCU

Anul care-a trecut, închide o pagină dureroasă pentru armata țării noastre. Căci istoria neamului românesc, nu cunoaște încă până la cedările regimului de tristă amintire de eri, ca vre-o armată românească să părăsească terenul și să se retragă fără luptă. Regele Decebal deși avea să lupte cu forțe romane mult mai numeroase ca trupele lui, se lupta și prefera să moară atunci când Romanii înconjurașera Sarmisegetuza. Voevozii cari trăiau în jurul Carpaților și dincolo de munți, au înfruntat cu barbăție armatele năvălitilor barbare căci numai așa se explică faptul că neamul se regăsește iarăși stăpân și fără după furtuna năvălirilor. Basarab nu se retrage când Robert d'Anjou năvălește cu toată floarea cavalerimii. Din contră, îl urmărește pas cu pas, îl prinde la strâmtoare și zmeleva prin munții Argeșului sau al Mureșului, îl zdrobește.

Vestita «Cronică pictată» scrisă de un autor necunoscut povestește cu groază ce-au pățit atunci ungurii lui Carol Robert dela Românii Mircea, după eșecul aliaților la Cesova, au fugit din fața amenințării turcești, ci luptă, Rovine va trăi cât neamul românesc. Episodul a fost imortalizat pentru veșnicie de Mihai Eminescu în celebra «Satiră a III-a». Ștefan cel Mare întâmpină pe Unguri și-i zdrobește la Baia, pe Turci și-i bate la Podul Înalt, La Războieni este înviu de armatele sultanului. Acolo a pierit «floarea boerimii moldave» dar nu și onoarea el. Dincoace, în țara Românească, în același vreme Vlad Țepeș, are aceiași atitudine dârză în fața atacurilor turcești. Și cât de mare era împărăția turcească pe atunci, față de dona mici și neînsemnate principate! O sută de ani mai târziu, Mihaiu Viteazu înfruntă armata turcă de peste 100.000 oameni la Călugareni. Deși mult inferior numericește, nu se retrage și nici nu fuge sub pretext că dușmanii sunt mulți și că nu are aliați. Stă pe loc și'u smârcurile Neajlovului înscrie cea mai frumoasă pagină de glorie a armatei românești. Câțiva ani mai târziu, trădat, părăsit de ai săi, fugărit, Mihaiu Viteazu are totuși posibilitatea să lupte pe Teleajen și să lase dușmanilor amintirea neștearsă a dârzeniei valahe.

Lăsăm alte exemple mai mărunte și revenim la epoca Românieî moderne. In 1877 nu ne-am dat mâna și stăturî de Ruși am înfruntat ultimele svârcoliri de forță militară ale Turciei. Dar când alialii noștri ne-au trădat și ne-au amenințat cu război, guvernul domnitorului Carol a răspuns dârz că Românja știe să se apere și că nu va ceda forței. Redutele constituite atunci în grabă pe linia deafilerilor sub-carpatice mărturisesc că intenția conducătorilor de atunci nu rămâsese numai la vorbe! A venit războiul cel mare. Armata noastră a dovedit că știe să lupte și pentru dreptul neamului și pentru onoarea sa.

Deși nu eram pregătiți militărește (cum din nefericire nu am fost pregătiți niciodată în momentele de răscruce pentru țară), am luptat în luptă și am făcut față onorabilă. Am ținut să amintesc aceste fapte ale trecutului, deoarece cred că s'au uitat. Și un neam care uită paginile de glorie ale trecutului, nu poate merge cu încredere în viitor.

Am uitat trecutul și deaceia am trăit tragedia din vara anului 1940. Tragedie pentru neam și pentru armata dela care trebuia să aștepiăm glorioase fapte de arme. Am cheltuit miliarde neumărate cu înzestrarea, instrucția și întreținerea ei, mai ales în ultimii doi ani. Conducătorii pierdurară total contactul cu realitățile, căci numai așa se poate explica faptul că în Iunie 1940 ne-am găsit în fața unor probleme care nu puteau fi rezolvate decât numai prin distrugerea totală a statului. Dar și în cazul acesta, armata trebuia să lupte. Și dacă în frunțea ei s'ar fi găsit Caracterc, ea ar fi luptat. In munții Ardealului, la porțile Somesului și ale Mureșului, pe Dunăre și pe Nistru, ei n'a avut decât acest gând: să apere frontariile. Dar mai mult. Cine-a trăit o mijlocul trupelor de pe frontiera de Vest, știe de cât elan ofensiv erau stăpânîți soldații, cari timp de aproape doi ani fuseseră ținuți cu ochii spre pusta maghiară. Dar cine din oamenii politici cari se grozăviau pe la banchete copioase că «nu vom lăsa nici o brazdă» sau că... «ce este ro-

(Continuare în pag. II-a)

ILUZII individualiste

de DRAGOȘ VRANCEANU

Există o serie de oameni, care prelind că pot lupta pentru ridicarea neamului, în numele lor proprii. Nimic nu le umbrește această impresie. Ei se consideră pe deplin conștienți de superioritatea ideilor pe care le acceptă, cărora le zic idei naționaliste, și fără a fine seama prea mult de ce se petrece în jurul lor, se socotesc liberi și autonomi soldați ai acestor idei, fără să simtă nevoia de a face parte din vre-o armată. Ostirea lor se compune deci dintr'un singur soldat care se consideră pe sine îndeajuns de valid ca să lupte cu forțe pe un front egale cu ale celui al ridicării neamului. In logica lor închisă complect într'un ce, care se cultivă pe sine cu grijă, ei se întrebă cu un fel de nevinovăție: «Dece nu? Dece să nu pot lupta și eu, după capul meu, pentru ridicarea neamului». Ei își asumă cu uşurință o răspundere foarte mare al cărei judecători, însă, se proclamă tot ei.

In fața acestor oameni stă cealeu legionară care nu se lasă cu ninic, care nu cere nimic dela nimeni, afară de ceeace fiecare poate da dezinteresat și deplin și care nu afirmă că lupță pentru ridicarea neamului, ci face pur și simplu acest lucru pe bazele unei istorii ale sale, unei doctrine, unor jertfe fără seamăn, unei organizări închegate adânci, unei comunități active de ideal cu alte popoare europene, etc., etc. Față și față cu Legionarul se așează omul care vorbește în numele său personal. El nu se sfiește să-și aleagă singur această poziție de cumpănă și chiar să o susțină. Și stăruie să o susțină cu argumentele cele mai simple și cele mai ingenioase pentruca, în cele din urmă, să-ți repete aceiaș întrebare: «Dece nu? Dece să nu pot lupta și eu, după capul meu, pentru ridicarea neamului».

Trebue să mărturisim că în fața acestui om avem un moment de ezitare. Pe unde să-i pătrundă în cap? Eroarea lui este perfectă și închisă. El nu-și dă seama ce-i lipsește, fiind orbit de sclipirea propriei lui superficialități. Este o fericită victimă a sofismului individualist care-i îngăduie să se contopească cu ceeace este mai sublime comunități omenești, acela a neamului, fără să fie silit pentru acest lucru să lase din el insuși, din comoditatea lui meschinăriei din simplele lui vederi proprii, din micul confort al egoismului său în apărarea cărula înconcă fără însăși.

Ce li se poate răspunde mai pe scurt și mai bine acestor oameni? Că istoria cu mersul ei obștesc îi sfărâmă ca pe niște vreascuri, sub

(Continuare în pag. II-a)

ZIDIRE NOUĂ

Căzuți pentru biruința legionară

VASILE SUSAI

Deși nu stăt de vorbește, a fost una din figurile cele mai luminoase și una din sufletele cele mai alese ale Mișcării Legionare. Viața lui este cel mai viu exemplu pentru forța de transformare totală pe care o are — în deosebi asupra sufletelor tinere — Școala Legionară. În sânul Legiunii chiar este foarte greu să găsești pentru Vasile Susai un exemplu asemănător. Fără nicio-dorință de ipbitate, de câte ori îmi aduc aminte de Susai, de felul cum a venit el în mișcare cu Legiunea, trebuie să mă gândesc la Apostolul Pavel — prigonitorul dintru început al Creștinismului, apărătorul și luptătorul neînfricat pentru el, apoi mucenicul lui în cele din urmă.

Era în dimineața zilei de 30 Decembrie 1933, a doua zi după aceia care — pe peronul gării Sinaia — Nicadorii făcuseră dreptate neamului românesc. În trenul care mergea spre Câmpulung, întreținându-se de la Cluj într'un colț, stătea d-l ing. Clime. În acelaș compartiment — între alții — mergea spre casă și Susai. Se vorbea — cum era și natural — despre faptul petrecut în seara precedentă. Discuția era de așa natură, încât împotriva oricărei măsuri de prevedere, ascultându-și numai îndemnul sufletului său. D-nul inginer nu s'a putut stăpâni să nu intervină pentru a pune lucrurile într'o lumină adevărată. Sfârșitul a fost că — în gura Titu — d-l ing. Clime a fost dat de către Susai pe mâna bandelor de bătăuși liberali din a căror mâna a scăpat numai cu prin minune cu viața — complet desfigurat însă — pentru a fi dus apoi la Penitenciarul din Târgoviște.

«Vezi tu, îmi povestea Susai mai târziu. «Noi suntem noua frați acasă. Tata e țăran. Din casă eu eșisem primul la școală fusesem ajutat să urmez mai departe de «Popa Vasile». În primărie mă duceam eu la mine acasă, fiind special eres-cut de el în această atmosferă liberală și destinat să devin odată primar acolo. Încât pentru mine, în mod sincer — atunci — Duca era cel mai mare om al țării...»

Atitudinea aceasta de dușmănie față de Legiune este continuată și mai departe. În primăvara lui 1935 au loc alegeri pentru comitetul studențesc al județului Dâmbovița. Studenții legionari dâmbovițeni se prezintă pentru prima dată în luptă având în frunte pe Victor Dragomirescu. Susai — studeni la drept — este candidat pe lista adversă și unul din cei mai aprinși dușmani ai comitetului legionar — care de-altfel nici nu a reușit. Această alegere a fost pentru Susai însă, după propria-i mărturisire, «drumul Damascului».

«A fost atâta deosebire» spunea el altădată, între linia pe care am mers noi, — având la dispoziție pe lângă mașina prefecturii ca care aduceau studentele la vot, încă 2000 de bonuri de masă gratis pentru partizanii noștri, — față de linia întreagă pe care ați fost voi, încât vechile mele baze sufletești au fost zdruncinate. Am încercat — începând de atunci — să caut să vă judec cu alți ochi. Și încet-încet, s'a făcut lumină...».

Își poate oricine închipui starea sufletească a lui Susai după ce a cunoscut această lumină! Ar fi încercat să se apropie de ea, dar constiința sa proprie cum și atitudinea față de el a legionarilor dâmbovițeni, dat fiind trecutul lui, îi interziceau aceasta. Până în cele din urmă totuși, aceste piedici nu-l pot ține în cale. Merge la Victor Dragomirescu. Susai — studeni la drept — este candidat pe lista adversă și unul din cei mai aprinși dușmani ai comitetului legionar — care de-altfel nici nu a reușit. Această alegere a fost pentru Susai însă, după propria-i mărturisire, «drumul Damascului».

«A fost atâta deosebire» spunea el altădată, între linia pe care am mers noi, — având la dispoziție pe lângă mașina prefecturii ca care aduceau studentele la vot, încă 2000 de bonuri de masă gratis pentru partizanii noștri, — față de linia întreagă pe care ați fost voi, încât vechile mele baze sufletești au fost zdruncinate. Am încercat — începând de atunci — să caut să vă judec cu alți ochi. Și încet-încet, s'a făcut lumină...».

Își poate oricine închipui starea sufletească a lui Susai după ce a cunoscut această lumină! Ar fi încercat să se apropie de ea, dar conștiința sa proprie cum și atitudinea față de el a legionarilor dâmbovițeni, dat fiind trecutul lui, îi interziceau aceasta. Până în cele din urmă totuși, aceste piedici nu-l pot ține în cale. Merge la Victor Dragomirescu și îi mărturisește tot «drumul» său sufletesc. Fără să-i dea nici-un răspuns acesta îl ia și îl duce la d-l ing. Clime. «Mă privit puțin cu ochii lui pătrunzători», povestea Susai evenimentul acesta «încât aveam impresia că stau gol în fața lui și apoi mi-a spus numai atât: — Bine, camarade: Fii binevenit!».

La 10 Decembrie 1936, la Biserica Sf. Anton. Susai apare pentru prima oară în mijlocul camarazilor lui dâmbovițeni, cari, cum e și natural, nu s'au prea grăbit să-l ia în brațe. A trebuit din contră să dea examene multe și grele. Le-a trecut pe toate fără cea mai mică umbra de supărare, mulțumit chiar în sufletul lui. Aceste examene dealtfel îi desăvârșeau caracterul și îi dă prilej să se evidențieze prigoana găsindu-l astfel conducând în cadrul Centrului Studențesc Legionar o regiune studențească. În timpul acestei prigoane are ocazia să-și arate din plin bogăția sufletului său. I-am simțit-o aceasta cu prisosință toți comazrazii lui cari am trecut prin închisori.

În Ianuarie 1939, Susai este arestat. I se cere să spună locul unde se află un camarad al său rănit, căutat de poliție. Deși numai el singur știa unde se află acesta, căci el însuși îl pusese la adăpost, rabdă toate schingiuirile fără a scoate cel mai mic cuvânt de trădare. Este trimis în cele din urmă în lagărul din Miercurea-Ciuc.

Viața aceasta de lagăr cu ruperea ei forțată de lumea exterioară, are o atmosfră de mănăstire. Mai multă. De sihăstrie.

Pentru Susai — ca și pentru toți ceilalți — viața de lagăr este un prilej de spiritualizare și de perfecționare. În cămaruța lagărului pietatea și aranjată de băeți drept capelă pentru a le sluji de refugiu și alinare sufletească, pe înserat. În lumina tremurătoare a candelei, Susai își petrece ceasuri întregi în rugăciune și meditație».

E ziua de 22 Septembrie! Lagărul dela Miercurea Ciuc «trebuește evacuat». Se citește lista primului lot care trebuie să plece. Sunt 44. Susai e printre ei! Băeții știu încotro merge drumul acesta...! Liniștit, Susai merge pentru ultima dată în capelă! Își ia apoi rămas bun dela prietenul lui, spunându-i: «Dacă Dumnezeu vrea, ne vom mai vedea aici, pe pământ. Dacă nu, acolo sus — în ceruri!». Este liniștea omului curat pentru care moartea nu aduce nimic înfricoșător.

De aceia — cred — glonțul care l-a curmat firul vieții acestuia, nu l-a durut de loc pe Vasile Susai.

Moartea senină ca o înviere

IV

Până chiar și artificialele cele o bisnuite mirăciri își au echivalentul lor în siluetele funebre ale românului:

Scoală sroală și le uită
Că-ți vin oameni cu la nuntă
Și te udă prin grădini
Vezi florile din țărnă
Să-ți le rânsea dela frați
Vezi ce plină e ograda
Ia-ți rămas și dela fata
Dela neamuri și surori
Dela fete și feciori 18)

Ai impresia că și într'un caz și într'altul, eroii cărora li se adresează cântecul; oratie sau bocet, se pregătesc de o viață încântată și neprevăzută.

Ca vrăjită se cultivă par'că această confuzie și întrepătrundere de ritualuri. E un «deus ex machina» care intervine pe ascuns și nimbează totul. (Poate-i la origine superstițioasă frezeala de a spune lucrurilor întunecate pe nume).

A muri prematur înainte ca toate rosturile vieții să se fi împlinit a fost socotit de sigur ca o gravă abatere dela legile firii. O moarte tânără părea un salt neprevăzut, a latarea de înțelegere un fapt care pacătuia împotriva biologiei.

Trebuia deci ascunsă cu grije ca o ființare vinovată a rosturilor și așezărilor naturale. Și pentrucă urmările nu se puteau evita și nici oceli primejdia el, ritualul cel putin se voia măștit «imulat».

Substitutul formele, mimând bucuria, oficiind și înșelându-se pe sine în cea mai dramatică imprejurare a vieții lui, Românul vechiu și-a amuțit propria lui spaimă și cu vremea, reprezentarea asta «nunțiului» a Morții s'a încrustat pe încetul în plasma norodului, luând proporție de viziune și mit pentru inima lui.

Moartea, această aventura ultuitoare și patetică a existenții, s'a înțrupat în Nunta, împrumutând «sacrau» și fețele Veseliei.

O osmoză secretă le-a conjugat, le-a înfrățit și le-a promovat în folklor. Și Moartea și Nunta sunt astăzi două «surate» mitice ce și-au comunicat afinitățile departe, până și haladei.

Astfel în «Corbea», faimosul cântec haiducesc, răspândit mai peste tot cuprinsul țării, perspectiva morții în deasemeni chipul unei Mirese, o mireasă ciudată cu care Lotrul va trebui să se însoare. Este

Vișa Corpeniga
Adusă dela Pălișa
Din bârdie bârdaită
Din secure potrivită
La mijloc urâșpărită 19)

Și abia când el insuș destălănuește mamei sale gândul ascuns nemărturisit, în spatele acestor cuvinte, abia atunci ne apare spectrul morții, fățâind ca o flamură neagră:

Jupâneasa Corpena
Adusă din Slatina
Nu mi e mândă soția
Ci mi este mândă leapa
Să mă cunune cu ea
Ișlarii cine-mi sunt?
Vulturii ce sboară 'n vânt
Cu penele zugrăvite
Cu botturi de pietre scumpe...
Cu sânge 'n gâlpă
Iată mândă Nunta mea...

Și tot astfel în «Miorița» unde nostalgia și tristețile se îmbină cu atavica olimpică a presentimentului morții, păstorul moldovean va muri și el cu o făptură de basm:

Să le spui curat
Că m'am însurat
Cu o mândră crăiasă
A lumii mireasă
Că la nuntă mea
A căzut o stea
Soarele și luna
Mi-au ținut cununa
Brazi și paltinași
I-am avut nuntași
Preoții munții mari
Paseri lăutari
Păsrele mii
Și stele fărîi 1)

(Și ce osebire. Doamne!, între tristii pastori Arcadieni ai lui Poussin și seninul nostru cioban moldovean!).

Dar viziunea morții închipuită ca nuntă nu aparține exclusiv unui țăram al inimi, ci e proiectată deasemeni și în existențele plantelor: Și sfârșitul Florilor ne este înfățișat tot ca o logodire, o logodire a acestor plăpânde făpturi cu anotimpul pustiitor al toamnei.

Astfel într'o baladă de mare sensibilitate ca «Brumărelul» 20) anotimpul rece este întruchipat de un voinic, înamorat de plante, și dragostea lor cum e și firese se termină tot cu o Nuntă, fadieș prin moarte căci ce alt înseamnă întâlnirea unei flori cu fecioru! Brumărel?

Insfârșit aceeași temă revine și cu «Cântecul Bradului» 21) o adaptare ciudată a Mioriței în care pastorul ucis este înlocuit cu un «mândru, semeț arbore de tristețe al pădurilor românești.

Și peste tot, în lirica lui (vezi «Toma Alimoș» sau «Dochia» 22) ca și în viața lui; aceeași mistică seninătate a românului în fața morții.

Scripturile Istoriei și cronicele și epistolele domnești o spun și o mărturisesc la fel de vajnic, Dela Dacii stravechi, pe cari Pomponius Mella îi numea în «De sifu orbis»: «al mortem paratissimi getae» și până la Moldovenii din letopisețele lui Gr. Ureche:

«cari stau gata ca să moară au să isbândească», nici strop deosebire.

Atitudinea aceasta minoritică a devenit de mult, chiar fără știrea unora, un stil și o realitate românească.

Și dacă ne-am scrîșnit cugetele, generația noastră, ne-am descoperi la rându-ne stăpânii de aceleași fiori, ce ne cutreeră ca un sânge sufletele, prin vreme.

E un duh de moarte ce ne vizitează, o neliniște care trece nevăzută printre frunzele inimii noastre. Și nu e numai părere.

O adevărată literatură a morții a înflorit ca un semn de călțiva ani încoace în paginile cărților noastre.

Căutați în vitrinele librăriilor peste tot și veți vedea chipul cum se filtrează și cum ne tulbură moartea pe noi cei de azi.

Căci ce este oare și acea voință de întoarcere la clasicism și la eroicari decât tot o față a acestor năzuințe, marele exod și refugiu în istorie.

Ce sunt nesfârșit toate acele preferințe ciudate, ale generației noastre noui, pentru forme simple și a-dânci decât tot o tânjire după moarte și sfințenie.

Și tot din acel convoiu de mărturisiri și preocupări (traducând cinstase afinități spirituale din trecutul) face parte desigur și acea pregătire, arca comunione a gândului cu sfârșitul.

Generația noastră, fată de neințelegerea din jur se situează astfel ca un adolescent instrăinat și sălbatec ce se vrea mărturisitor de taine mari și învietor de tradiții uitate. Con trazicând astfel ca o nouă și străluciță plebe falsa aristocrație de călți și tradiția burgeză.

Și dacă am răsfoi Poesia ei, înflorescență și brad gâlit pentru nuntă, am înțelege atunci deplin, cum s'a stins gândul morții ca un butaș de tristețe pe tulpina generației noastre.

Vor spune poate unii că-i acea preajmă a războiului care poartă răspunderea, acea zodie tristă și bolândă sub care au copilărit și s'au înfiripat oamenii ei.

E de sigur un răspuns care însă nu istovește misterul acestei ciudate umori.

Căci trăim azi într'un nou ev mitic pentru care moartea e apă lustrală.

Și într'un care toate virtuțile atavice latente ale neamului nostru se deșteaptă incenusate și ne întorvărsesc drumurile, ca niște spectre de dincolo de vreme.

București 1938.

P. S.

Încercarea aceasta despre moartea seninâ ca o înviere a fost scrisă înainte de prigoană. În lumina ce lor doi ani cari au trecut peste dânsa, cu multimea ei de morți seninе pe tot cuprinsul țării, ea își dobândește prospețimea și își capătă actualitatea.

Zestrea bunei murîri ni s'a păstrat intactă.

Și astăzi, mi se pare că toată această încercare trecută a mea de a lămuri un stil de viață și de moarte românească devine mai mult un simplu prelext pentru această finală mărturisire.

Al. Alexianu

18) Dem. Gălmaș, muzica populară (din caietul cu 50 cântece populare publicate de Soc. Compoz. Români).
19) Matecescu, Balade pag. 35.
1) Vasile Alexandri, Călugări.
20) Col. Dem. Teodorescu (pag. 452.
21) Fl. Mozaru, op. citat pag. 71.
22) T. Pamfile, cântece de jâră pag. 93.

Armata română în anul 1940

(Continuare din pag. 1-a)

mânese nu se va da, ci se va spăra...» a coborît în mijlocul acestor admirabili soldați să le verifice elanul și spiritul de jertfă de care eram cuprinși? Niciunul. Oamenii miei la suflet și mordari la fapte, eșit de lângă voi și arătat când mesmul a stors privirile spre voi și v'a întrebat: ce facem acum?

N'aii răspuns. Târziu după dramă, ați aruncat vina pe fatalitățile istorice. Nu fatalitățile istorice, ci incapacitatea voastră de a înțelege momentul. Lipsa voastră de curaj, neclustea voastră sufletească, ne-au dus la dezastru. Dumnezeu știe ca neamul n'a fost alături de fărădelegile voastre și cu toate astea și-ar fi dat viața dacă l-ați fi cerut-o, sau mai bine spus, dacă ați fi avut curajul să i-o cereți.

Pe umerii conducătorilor de astăzi — printr'o întâmplare scăpați dela măcel! — apasă greaua răspundere a zilelor de mâine. Armata așteaptă dela ei putința de a lupta pentru onoare și pentru reintregirea neamului. Anul 1940 a fost un vis urît pentru ea. De ce nu putem să smulgem din istoria neamului nostru paginile acestea de durere și de umilință? exclama N. Bălcescu într'una din scrierile sale istorice. Dar așa cum de veacuri și peste veacuri ne urmărește și se va urmări Posada, Rovine, Poduț Iualt, Călugareni, Grivița, Mărășești, Budu-Pesta, etc. cu strălucirea lor, tot așa ne va urmări peste veacuri rușinea și lipsa noastră de curaj din vara anului 1940. Cu nădejdile cu-rată armata țării sau anul 1940, o parte din problemele politice vor pareau eri de nedezlegat, au fost resolvate cu bine — Guvernul țării ce-a dat putința să stăm alături de cea mai mare armată a lumii: de armata germană. Alături de ea vom lupta mâine pentru dreptăți eterne ale nemului românesc. Celor cari cu răutate întreabă: cu cine vom lupta, să 'i spună parte asupra-nol le răspundem: la Vest, la Est, sau la Sud, ori unde va fi nevoie și oricând se va ivi momentul Românici. Revoluția legionară trebuie să fie dinamul care să porcească această forță când va fi nevoie. Ideal de indeplinit avem, oameni rari să moară pentru el, destul. Conducătorii destoinici și pricepuți țării vor ști dela ei așteptam prinosul și arătăm prietenilor și dușmanilor că armata română n'a pierit cum s'a crezut și că forța ei morală și materială, a rămas întreagă. Mâine când va suna ora pe care o așteptăm de doi ani, vom dovedi că armata noastră a rămas forța cea mai de temut din acest sector al Europei noui! Să ne rugăm în genunchi lui Dumnezeu ca anul 1941, să fie semne pentru armata noastră, cu rățită de pacatele și de grozăviile trecutului, un an de biruință care să-i spele onoarea și să însenineze iarăși sufletul neamului.

Emanuel Voinescu

India prezentă

(Continuare din pag. 1-a)

cumpănă, să devină și să se mențină cultură.

Poporul indian nu s'a ridicat împotriva dominației britanice cu alte arme ideologice decât înșiși acelea popularizate cu atâta fecundă sârguință de către tradenii liberalității și ai democrației.

Poporul indian a cerut libertate la supuse democrației ei o umanitate — cuvinte care alcătuesc cartea de vizită ideologică a generatoare politici britanice.

Această libertate și această democrație au fost totuși călcate de către Anglia drept prematurе pentru popoarele asuprite ei. Principiul consacrat care stă la baza prosperității britanice și a standardului de viață al omului din Metropolă.

— Șapte indigeni din colonii să muncească până la sleire, toată viața pentru a putea trăi bine un englez — nu poate fi părăsit cu ușurință.

Anglia a lăsat astfel să existe și să strălucească în toată splendoarea lui cel mai sinistru paradox al secolului XX de democrație londoneză.

Impotriva acestei aberații politice și politice, sufele de milioane de ființe ale coloniilor, se ridică cu cu pentru a împlini un destin ireversibil.

Spiritualitatea indiană încandescută acum mai mult decât oricând, înfruntă materialismul britanic cremponat disperat pe proprile lui tinzii și erori.

E o luptă gigantică aceasta, o luptă interioară și surdă, în care noi vedem dupe acum descumpănându-se învingătorul.

Anastase Iftimie

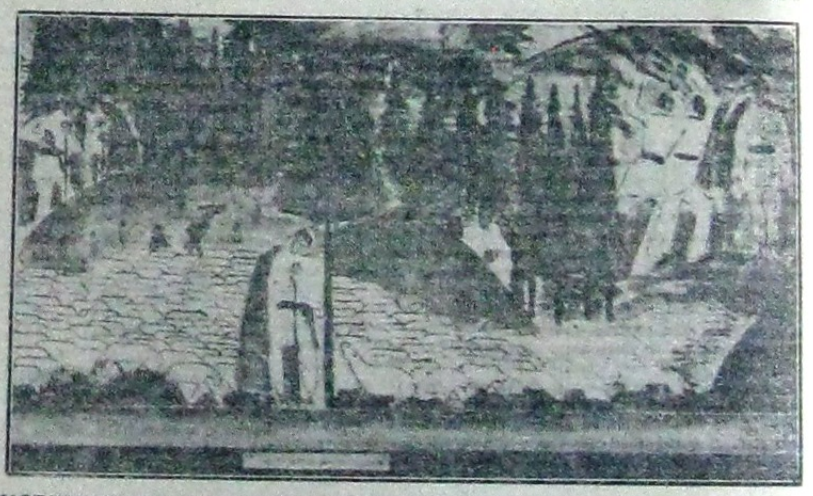

MIORIȚA: Compoziția pictorului Al. Basarab «Grupul Lughian» (Sala Dalles).

Iluzii individualiste

(Continuare din pag. 1-a)

guiosrele ei? Că o slujă neamul înseamnează a edifica o legătură activă cu neamul? Că Legiunea este o comunitate pe care și-a creiat-o în sânul său marea comunitate a Neamului și Poporului românesc, pentru a se înălța, pentru a păși o nouă treaptă dialectică pe linia ascensiunii sale străvechi? Nu sunt lucruri pe care să le va înțelege. Pentrucă nu erau făcute să reziste la confortul adesea rău tătoi al egoismului său personal care-i dă dreptul să lupte pentru neam „după capul lui".

Iată deci Legiunea, până la urmă, nu-l poate lăsa pe acest om să lupte pentru neam „după capul lui": pentrucă ea vrea să desăvârșească neamul de lanțurile care l-au ales, ale egoismelor, ale sofismului, ale vanităților meschine și rătăcirii mai rușinoase și înșelătoare.

DRAGOȘ VRÂNCEANU

Două case de asigurări sociale?

Titlul articolului ar exprima cu rai nici numai știu cu ce se ocupă totul atâcem de cât ceeace vreau să scrie mai jos. Ca să ne lămurim dela început, titlul ar fi două Case de Asigurări Sociale în aceiași localitate (București). Conform legii, ele port nume diferite: Casa Centrală a Asigurărilor Sociale și Casa de Asigurări Sociale. Intenția legiuitorului, poate, a fost bună, însă cum s'a aplicat legea și regulamentul a dat gres. În loc să avem o singură „Mirka", avem două. Pentru cei ce n'au citit ultimul articol, povestesm acolo că Societatea Mirka a început cu un judecător care pentru ce să facă o cercetare a cerut oersonal, pe care l-a înmulțit din cauza atâtor cercetări, până a formei direcția personalului, contabilității, a asigurării personalului a cooperativei etc. Așa, încet, încet s'a născut Societatea ca, după moartea judecătorului, Directorul General Mirka. Am făcut o comparație cu Casa Centrală a Asigurărilor Sociale. Să ne explicăm:

Legiuitorul în 1933 înființează Case de Asigurări pe tot teritoriul Românici și o Casă Centrală în București. Toate bune, însă în București, se înființează și o Casă de Asigurări Sociale.

Nu vom discuta legea, ci numai cum s'a ajuns la o Casă de Asigurări în București care să fie egală cu Casa Centrală, din punct de vedere al serviciilor și personalului.

Legea spune: „Prin regulament se vor fixa serviciile și birourile care vor compune Casa de Asigurări Sociale, precum și modul lor de funcționare".

Am citit regulamentul legii din 1935 și n'am găsit niciuri căte servicii se înființează și cum vor funcționa. Nu știm care a fost criteriul de înființare când n'a fost regulament. Ceeace constatăm e că, Casa București are 506 funcționari, iar Casa Centrală n'are mai mulți.

Să presupunem că nu sunt funcționari mulți și că necesitatea a creiat direcțiile și serviciile actuale. Pentru a spune această înseamnează că lucrările să meargă într'un tempo în cât toată lumea să aibă ideile cele mai frumoase de Casa Centrală sau Casa de Asigurări Sociale.

Ori, știm cu toții că nu există o instituție mai hulită. De ce? Tocmai din cauză că lucrările prin direcții și servicii merg extrem de încet.

Acest fapt dovedește că, înmulțirea funcționarilor a creiat servicii și birouri inutile pe unde trec hârtii nu ca să fie rezolvate repede, ci ca să întârzie. În articolul trecut am dat un exemplu, azi, dăm altul mai specific. Baia dela Dispensarul 6 nu funcționează de 2 ani de zile, din cauză că era stricat un cazan. De 2 ani de zile s'a făcut incontinuu reparație și în fine de 7 zile se lucrează la instalarea lui. Prin urmare, ce să se facă o lucrare tehnică de atâta necesitate trebuesc doi ani? Poate n'ar trebui, însă formele Mirkăi impun ca lucrarea să-și urmeze cursul conform modului de funcționare a direcțiilor și serviciilor

Iată cum se petrec lucrurile:

1. Medicul diriginte și cu administratorul dispensarului fac un raport, — în cazul de față, — de cazanul stricat. Acest raport — nu se duce la Casa Centrală, fiindcă e ordinul ca orice raport, fie cât de urgent să treacă pe la Casa Bucureștei? Pentru ce? Ca să scrie pe el „se înaintează Casei Centrale". De aceia se pierde o săptămână cu registratura, repartiția lucrării avizul, registratura Casei, parcursul la Casa Centrală etc.

2. La Casa Centrală, hârtia se duce la registratura Generală și apoi îndreptată la Direcția Administrativă (Porter).

3 Direcția Administrativă primește lucrarea, o jurnalizează, trece la Director, să se pună rezoluția: „se înainteză Serviciului Tehnic pentru a dispune cercetarea (Etc/IV).

4. Serviciul Tehnic face aceleași forme ca Direcția Administrativă; trimete un delegat la fața locului, (când se duce acest delegat n'are voie să se intereseze de cât de ceace s'a cerut prin raport).

5. Delegatul depune devizul la Serviciul Tehnic, care cu forme înaintează devizul cu adresă către Direcția Administrativă.

6. Direcția Administrativă supune devizul Direcției Generale, care-l repartizează Comisiei Tehnice.

7. Dela Comisia Tehnică trece la Consiliu, care decide ținerea unei licitații.

8. Dela Consiliu, care se ține odată pe săptămână și altcori când sunt dizolvați, după lumi, lucrarea trece iarăși la Direcția Generală, care o repartizează din nou la Direcția Administrativă pentru a ține licitație.

10. Direcția Administrativă, ține licitația după 15—30 zile.

11. Procesul Verbal de licitație este supus din nou Direcției Generale, care-l încreaptă la Comisia Tehnică.

12. Comisia Tehnică va da avizul, aviz ce este supus spre ratificare Consiliului. (În cazul când licitația n'a dat rezultat, se anulează și se repetă operațiile dela punctele 9, 10, 11, 12).

13. Dacă se aprobă adjudecarea definitiv, Direcția Generală, repartează lucrarea Direcției Administrative.

14. Direcția Administrativă trimete lucrarea la Direcția Contabilității pentru angajarea sumei.

15. Suma fiind angajată, lucrarea se întoarce iar la Direcția Administrativă, care o trimite la Contencios pentru încheerea contractului.

16. Direcția Contencios o repartizează unui avocat pentru a-i încheia.

17. Contractul încheiat, Direcția Contencios îl trimite la Direcția Administrativă pentru comunicare.

18. Direcția Administrativă face cunoscut Serviciului Tehnic aprobarea lucrării,

19. Serviciul Tehnic dă dispoziții pentru începerea lucrării. Să nu uităm că trimeterea lucrării de la Direcție la Servicii, dela Direcție la Direcția Generală, la Comisii, la Consilii se face prin adrese, astfel că până la urmă numai această trimitere, însemnează în acea lucrare 20 de adrese. Ajungem până la urmă ca dintr'un raport în care se cerea reparatea cazanului să avem un dosar respectabil, însă după 2 ani.

Concluzia (după o descriere atât de amănunțită) nu-și are rostul.

Democrațiile care suferă de boala că, totul să se lucreze prin mulțime, adică prin comisii, supra comisii, sub comisii, consilii etc., ne-a dat Mirka, poveste care ne vine dela o țară democratică.

Că povestea este adevărată se vede din articolul nostru.

Că, dacă această stare de lucruri trebue să mai dureze, poate s'o spună orice celilor.

Dar, povestea nu s'a sfârșit, mai avem și altele de spus...

Trebue să cunoaștem răul în toate cutele lui pentru ca să știm cum să-l îndepărtăm.

Statul Național Legionar își are soluțiile lui.

Dr. Mihail Zavergiu

VIAŢA CAPITANULUI

Un important articol publicat în „Le Journal"

Ziarul «LE JOURNAL» publică un articol, însoţit de o fotografie a însemnărilor lui C. Codreanu la Bucureşti şi de un desen reprezentând chipul Căpitanului, sub titlul «Viaţa Căpitanului», — din care extragem următoarele:

«În anul 1919, un student de doisprezece ani, adânc cunoscător al scrierilor lui Mihail Kogălniceanu, al operei lui Mihail Eminescu, al filosofiei lui Bogdan Haşdeu, dar şi ale operilor lui Sorel şi Bakunin, se înscrie în formaţiunile mişcării naţional-creştine ale profesorului Cuza. E un tânăr voinic, cu figura închisă, cu trăsături aspre cu vorba înfocată şi fălişă. El se numeşte Corneliu Codreanu.

La Iaşi, în faimoasa Universitate românească, îşi începe el acţiunea politică.

După ce descrie luptele din acea vreme şi procesul Mancu, ziarul continuă:

Căpitanul vine în Franţa şi se înscrie pentru a-şi pregăti doctoratul la Facultatea de Drept din Grenoble.

Nu are bani aşa încât părăseşte curând oraşul pentru a se duce să locuiască la «Pinet d'Uringe» în satul «Saint-Martin d'Uringe». Ţăranii din Dauphinoie şi oamenii de treabă din Pinet îşi amiuteşe de curând pe bărbia pătrată, cu ochii arzând de această «trişti mânie» de care vorbeşte poetul.

Cu el, pe atât de străucitoare şi uşor de înduplecat, pe cât e el de tăcut şi neînduplecat, Elena, cea adorată, Elena soţia sa. Are 20 de ani. La Pinet d'Uringe, în această mică comună a Franţei, «Românii» acţionează după regula monastică pe care şi-a fixat-o şi care profilează stilul de viaţă prin care şi-a jurat să refacă poporul său.

Tăcut, dar săritor şi bun muncitor prin pădurea la tăiatul lemnelor, la cositul fânului, la strânsul recoltelor. Constient de pe atunci de caracterul religios şi mistic pe care-l va avea viitoarea sa acţiune, el manifestă un monahism viril cu în Evul Mediu.

El spune simplu oamenilor simpli cu care trăieşte, mângâierile, bucuriile şi forţa se trage din această viaţă în comun şi din mila care este a doua lui natură. El îşi rezumă viaţa: «Dumnezeul meu, România mea, soţia mea». Şi existenţa sa se află întreagă în acest triplu ideal.

Elena cu ochii mari, trişti, în cari prezenţa lui Codreanu aprinde o flăcără mişcătoare, cose la minunate broderii româneşti, poema de culori şi de graţie, cari vor ajunge această străine pereche armonioasă şi curată să trăiască şi mai cu seamă să ajute pe acei cari sunt şi mai săraci şi mai trudiţi decât ei.

Vine ceasul în care Codreanu simte că trebue să se reîntoarcă în patria sa. Fondează, gândindu-se la misiunea pentru care e menit «Legiunea Arhanghelului Mihail». Tineretul dă navală, dar şeful legionarilor nu mai crea, de acum înainte, să mai ducă lupte la oraşele corupte, pline de desmăţ şi incapabile de mântuire.

Pe jos, călare, el parcurge câmpiile, dealurile din Muntenia şi Moldova urmat de discipolii săi, de fraţii săi. Prin sate, prin târguri, în costum naţional românesc, drept pe calul său alb, el vorbeşte ţăranilor, se străduieşte să-i convingă.

Ţăranul român ascultă pe acest călăreţ eşit din legendă, îi soarbe cuvintele şi în Valahia fără sfârşit, în Basarabia, în Moldova pretutindeni, cel care trebue să liberece oamenii din starea lor mizerabilă, este cunoscut în curând. Şi este înţeles, căci legionarii trăesc laolaltă cu ţăranul, îl ajută muncesc la un loc cu el, pentrucă să regăsească în el înţelesul misterios al misiunii ce au de îndeplinit şi caracterul sacru al muncii strămoşeşti.

Această acţiune de formă religioasă, dar organizată milităreşte, lucrul, cu deosebire rodnic al anilor de dată aceasta, prin darul pe care

colăgări-soldaţi cari urmau pe extraordinarul apostol ce-a fost Corneliu Codreanu, stăruind destulă emoţie în guvern pentru ca să decreteze dizolvarea Legiunii.

Trupele se împrăştiară şi aşteptară semnalul sefului, urmărind o activitate ascunsă perseverentă, înzdrăvită de persecuţii.

Însfârşit, într'o zi, luând foc ca praful de puşcă, din mii de grupuri şi de celule izvori temuta Gardă de Fier.

Corneliu Codreanu dădu Gărzii prin cuvântul său mesianic, voinţa sa de ascetism crunt, un dinamism fulgerător, o nimitoare energie revoluţionară. Tinerii Români depuseseră cu mii de, Juramântul în faţa lui.

«Jur înaintea lui Dumnezeu şi înaintea Căpitanului, pe Christos şi pe Garda de Fier, că mă voi lepăda de toate bucuriile pământului, de dragostea omenească şi că voi fi gata să mor pentru reînvierea poporului meu, o Jur».

Cuceritorii merg cu paşi mari. În

jurul lui Codreanu vizionarul şi al echipelor sale compacte, înflăcărate, inaccesibile la descurajare, insensibile morţilor şi trădătorilor vecinde gata să se impună prin demonstraţii zgomotoase şi acţiuni ofensive individuale colective.

În jurul «Căpitanului» liberalie, o dublă forţă ţărănească şi intelectuală s-a cristalizat care face să tremure un stat care simte foarte bine slăbiciunile şi precaritatea puterei sale.

Dânsul, înplacabil, se străduieşte din ce în ce cu mai multă forţă la înrădăcinarea spirituală şi materială a gardismului. Se ştie condamnat şi tocmai pentru aceasta, continuă să dea lumii o forţă care îl va supravieţui şi va edifica o lume victorioasă mai departe de propria lui moarte.

Începe prigoana şi masacrul.

Dar Garda nici nu moare nici nu se predă.

În regiunile lor şi în adâncurile lor secrete, ei recitesc acele limii profetice ale Căpitanului: «Un popor trăieşte prin eroii săi, nu prin «majorităţile» lase şi lucrte. Pentru el nu contează dacă învingi sau mori, căci murind poporul întreg trăieşte din moartea lor şi se onorează prin martirul lor.

«Ei străfucesc în istorie ca nişte imagini de aur, pe care le luminează soarele pe înălţimi în amurg: pe când jos pe câmpii cât ar fi ele de întinse şi numeroase se lutinde văiul uitării şi al morţii.

În acest timp un om aşezat în băltă, în pădure, trece graniţa asasinând, în drum, pe Christos şi pe Garda de Fier. Trădătorul Călinescu a fost pedepsit».

Apoi peste un an postul de emisiuni radiofonice din Bucureşti trimite poporului român salutul.

Garda de Fier a preluat puterea.

MIŞCAREA LEGIONARA INTERVINE CU SUCCES, UNDE ESTE VORBA DE INTERESELE POPORULUI ROMAN

BERLIN, 2 (Rador). — «DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG» se ocupă de apelul D-lui General Antonescu, adresat poporului român, subliniind pasagiile în care Conducătorul Statului Român revelează opera de salvare naţională realizată de mişcarea Legionară în a-ceste ultime luni de anarhi, de când se găseşte la conducerea ţării.

Cu acest prilej ziarul se ocupă şi de importanţa legăturii economice româno-germane, precum şi de valoarea politicei aderării României la pactul tripartit, care garantează viitorul ţării.

«Berliner Boersen Zeitung» publică un articol în care descrie o-

pera de ajutorare întreprinsă de legionari în lumea nevoiaşe a Capitalei, cu prilejul Sărbătorilor, arătând că «mizeria care domnea în anii trecuţi în oraşele României şi mai ales în Capitală a fost combătută pentru prima dată în anul acesta cu succes de acţiunea de ajutorare a Mişcării Legionare».

«MIŞCAREA LEGIONARA, CONTINUA AUTORUL, S'A DOVEDIT SI PRIN ACEASTA ACTIUNE O ADEVARATA MIŞCARE POPULARA, CARE ŞTIE SĂ INTERVINA CU SUCCES, PRETUTINDENI UNDE ESTE VORBA DE INTERESELE POPORULUI ROMAN».

Daruri oferite ostaşilor de M.S. Regina Mamă Elena

Doamna Maria General Antonescu a mulţumit pentru aceste daruri M. Sale Reginei Elena prin următoarea scrisoare:

Doamna General Antonescu, preşedinta «Consiliului de patronaj al Operelor sociale», a primit de la Majestatea Sa Regina Elena ca dar de Crăciun pentru soldaţi:

1000 perechi bocanci; 2000 cămăşi; 2000 perechi indispensabili; 1000 flanele de lână; 1550 fulare de lânză; 1500 perechi mănuşi de lână; 1000 şepci; 1000 baliste; 50 mănecuţe; 1000 perechi ciorapi de bumbac; 700 perechi ciorapi de lână.

«MAJESTATE.

Bunătatea de totdeauna a Reginei Noastre şi grija pentru suferinţele şi nevoile româneşti s'au arătat şi de data aceasta, prin darul pe care Majestatea Voastră l-a făcut «Consiliului de Patronaj» pentru a fi distribuit ostaşilor de Sfintele Sărbători ale Crăciunului.

În numele Consiliului de patronaj — al cărui Preşedintă de Onoare sunteţi — Vă exprim Majestate, gratitudinea noastră şi statornica noastră credinţă.

Preşedintă:
MARIA ANTONESCU».

„De ce bîrue statul legionar"

D. Andrei C. Ionescu, comandant legionar, va vorbi Duminecă 5 Ianuarie crt., orele 18, în sala «Odeon» din Ploeşti, tratând următorul subiect:

„DE CE BÎRUIE STATUL LEGIONAR".

Telegramele d-lor dr. Goebbels şi Pavolini trimise d-lui ministru Al. Constant

La telegramele de felicitare trimise de către d-l ministru Al. Constant, subsecretar de Stat al Presei şi Propagandei, d-lorz Dr. Goebbels ministrul de Stat al Reichului şi Al. Pavolini miuistrul Culturii Populare al Italiei, d-sa a primit următoarele telegrame:

«Vă mulţumesc pentru cordialele d-voastră urări de Anul Nou la care răspund de asemeneu din toată inima. Isbânda causei noastre drepte îşi va găsi împlinirea în anul acesta».

Dr. GOEBBELS
Ministru de Stat al Reichului.

«Odată cu viile mele mulţumiri pentru frumoasele gânduri, vă trimit cele mai bune urări pentru D-voastră, pentru activitatea D-voastră şi pentru Romania Lenionară, având convingerea absolută în triumful noui ordine europene.

Cu cordialitate
ALEXANDRU PAVOLINI
Ministrul Culturii Populare al Italiei.

Dela Biroul Presei Legionare

Biroul Presei Legionare caută bună dactilografă, cunoscătoare a limbu germane.

O lămurire

După uzanţele bunei cuviinţe d. Ministru ALEXANDRU CONSTANT subsecretar de stat al Presei şi Propagandei a trimis tuturor ziarelor cătc o urare de Anul Nou, cu acelaş text autograf pe un imprimat.

Nu a fost acordată nici o felicitare specială scrisă anume pentru vreun ziar din Capitală.

Inaugurarea Cooperativei legionare de consum „Viaţă Nouă" din Şos. Giurgiului

În cadrul unei solemnităţi deosebite, a avut loc ieri, inaugurarea cooperativei legionare de consum «Viaţă Nouă» deschisă de familia «Muncă şi Credinţă».

La sediul cooperativei, din şoseaua Giurgiului No. 59, preoţii legionari Pietreanu şi Stoicescu au oficiat o slujbă religioasă de sfeştanie.

La această solemnitate au fost de faţă camarazii: Ilarie Buzdugină, şeful grupului V, dr. Ilie, şeful ajutorului legionar din cadrul grupului V, Enache Alexandru, Alex. Caciuc cu doamna Adrian şi Leonard Caciuc, Mihail Petrescu-Tetu D. Ioan, Barbărasă Ion, Sichiliu Petre, Stroescu Alexandru, Hubert Alexandru, Crăcea Petre, Bula Ion, Simion Petre şi numeroşi ceiăţeni din cartier.

La sfârşitul slujbei religioase, camaradul Leonard Caciuc a dat raportul camaradului Ilarie Buzdugină, după care s'a trecut la sfinţirea sediului familiei «Muncă şi Credinţă» situat alături la Nr. 61.

Şeful grupului V, camaradul Ilarie Buzdughină, a răspuns, scoţând în relief însemnatatea cu merităul legionar pentru redresarea economiei noastre naţionale, după care le-a urat succes depliu.

La sfârşit s'a intonat imnul «Sfânta Înviere Legionară».

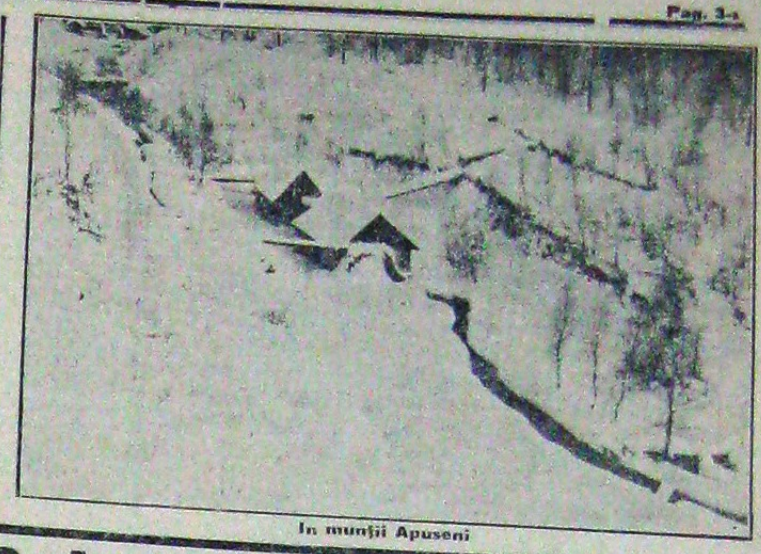

In munţii Apuseni

O datorie de împlinit

S'ar părea că în zilele noastre, deşi trăim sub un regim de regenerare naţională, amorţirea spiritului constructiv, care se înrădăcinase cumplit şi pe nevăzute în mai fiecare, nu va fi uşor vindecată, dacă nu vom avea fiecare la îndemână acea rezervă de cunoştinţe practice, din care apoi, fără vreere ne recoltăm rezultatele mărunte pentru fiecare dintre noi în parte, dar mari în totalul lor şi mai ales în ideea lor.

Este întradevăr uşor de anunţat şi de organizat o bătălie ca cea a materiilor prime. Aceştea fiind răspândite mai peste tot şi lepădate fără nici un fel de rost, sunt, cum s'ar putea pe drept cuvânt zice, la îndemâna tuturor.

Aşa şi este, dealtfel, dar pentru ca individii unui stat să poată efectua în cele mai bune condiţiuni lucrul ne le revine în parte, generaţiile ce s'au succedat în spiţa fiecărei familii, trebue să fi primit prin exemplu întâiu şi apoi să li se complecteze această parte de educaţie cu una teoretică în şcoli, pentru ca actualii lor fii şi nepoţi să aibe în sânge dragul acela sfânt de a voi să colaboreze pentru ostrie în orice moment şi fără interes.

În acest sens, o bună parte a acestui scris se îndreaptă către cei mari, ce au ocazia de a fi exemple pentru cei mici. Generaţia care saltă acum şi care din primii paşi al acestui stat naţional-legionar, va eşi pură şi dârză la muncă, să aibe totuşi o bază, o amintire, un exemplu; şi fiecare să-şi poată zice: — «Am văzut pe tata sau pe mama cum puneau deoparte fierul vechiu, zdrelele şi hârtiile, în loc să le arunce».

Dacă printre cugetele curate românesti şi care primesc cu bucurie îndrumările pentru păsirea pe calea legionară, sunt numeroşi cei care luptă în categoria de mai sus, îmi vine să cred că numărul celor ce nu se pune altfel, dacă ne gândim care le aplică e mai mic. Şi nici la greutăţile mici, cele neobservabile aproape şi care sunt primele care se opun. În rândul preocupărilor zilnice ale fiecăruia caut eu prin aceste câteva rânduri să introduc şi pe cea pe care un înalt comandament naţional ne-o cere: Este vorba, după cum rezultă şi din cele de mai sus, de materiile prime.

Legiunea a anunţat deschiderea acestei minunate de sănătoase bătălii şi a organizat-o în consecinţă. Cei ce nu avut aceleaşi gânduri au auzit şi s'au grăbit să răspundă la această chemare.

Mulţi însă, foarte mulţi, deşi e rau chemaţi la o datorie de român, nu au răspuns. La ei sunt podgoriile pline şi gunoiul bogat. La ei această absenţă e normală.

Cine nu cunoaşte străduinţile occidentalilor de a recupera materia primă de ori şi unde este posibil, foloşindu'o de cât mai multe ori?

Un tub de pastă de dinţi, după ce e consumat, nu se aruncă. Se taie deshugnul cu o foarfecă, se curăţa interiorul şi se păstrează. La fel cu zdrele vechi, cuiie diferite, sticluţe şi flaconae, hârtii de învelit, sfori, oase dela supă, cue vechi, orice obiect metalic în general etc.

Să ne facem un obiceiu şi care nu e greu. Să înţelegem în noi în casă, un loc al materiilor prime. Un saltar mare, un cos acoperit, un sac ciel şi în care fiecare din casa să pună tot ceeace trecându-i prin mână, nu-i va face trebuinţă, deşi oarecum în vârstă, a preferat să o cargă pe jos încă trei sute de metri, acolo fiind rapid de secţiune la autobus şi astfel economiseşte cinci centime.

Pe drum, până la staţia hotărâtă, ne oprim la vitrina unei librării. Nu mi-am putut reţine bucuria văzând unui anumite cărţi. Imediat amicul meu a înţeles şi mi-a mărit o Costase donăreel de franci faţă enorma diferenţă care face pe un om să fie civilizat în cheltuieli, faţă de un altul. Este un substrat sărăcor în ochi şi cu toate acestea cei mai mulţi bani românesti circulă, e drept, dar fără rost.

Dacă din desprinderea unei idei la care sunt chemaţi să colaboreze toţi, va făşui ţăria noastră de viţă adevărată, să-i simţim imboldul adevărat şi pătrunşi de adâncu neavoe de a ne ajuta ţara, să muncim ca furnicile, ca nimic să nu se piardă, ci totul să se transforme şi să noi înşine.

Ion Kogălniceanu

Imnurile şi cântecele legionare publicate în revista „Bunavestire de Duminică"

In Revista ilustrată «BUNAVESTIRE DE DUMINICA» sunt publicate, începând cu No. 2, imnuri şi cântece legionare.

Până acum au fost publicate:

1) «IMNUL ROMANILOR SECUIZAŢI», în numărul 2 al «Bunăvestiri de Duminică».

2) «IMNUL BIRUINTEI LEGIONARE», în numărul 3 al «Bunăvestiri de Duminică».

3) «IMNUL LEGIUNII «ARHANGHELUL MIHAIL», în numărul 4 al «Bunăvestiri de Duminică».

4) «MARŞUL LEGIONARILOR TECUCENI» în numărul 5 al «Bunăvestiri de Duminică».

5) «MARŞUL LEGIONARILOR DIN ECHIPA MORŢII», în numărul 6 al «Bunăvestiri de Duminică».

7) «CANTECUL NICADORILOR», în numărul 6 al «Bunăvestiri de Duminică».

Revistele cari nu se găsesc în vânzare se pot procura dela redacţie, în Bucureşti, Str. ing. A. Saligny No. 2.

REVISTA PRESEI

MIŞELEŞTI INTRIGI

Legătura dintre Domnul General Ion Antonescu şi Mişcarea Legionară s'a făcut cu vergelele de eternitate ale istoriei.

Orice încercare de a şubrezi această uzire înfrâmpină furtuna de lumină a sufletului Căpitanului, zăbite între două lumi: spiritul dreptului de Cavaler şi de ostaş al Domnului General, armatele nesfârşite ale dărâilor Legionari din viaţa şi din mormânte».

«Şi totuş, cum stăi de lapidar scrie d. prof. P. P. Panaitescu în articolul de fond al ziarului CUVANTUL, de azi este o lume înţeleasă care ar voi să ne despartă, Domnule General. E lumea celor răi şi mici la suflet.

Oameni cari mai păstrează legături cu foştii potentaţi ai finanţei evreeşti, cutează să se apropie de Generalul nostru. Cu toţii se simt orfanii de umbra ce o mare a Căpitanului în această ţară. Ultima năpârlire a lumii celei vechi, care trage să moară în noroi şi în ruşine, este despărţirea noastră, Domnule General. Spre acest scop s'au concentrat toate şoapele, toate denunţurile, toate svonurile imaginare. Dar cine crede că aşa ceva este cu putinţă, n'are simţ istoric. Istoria nu se întoarce înapoi, istoria cu mersul ei neoprit stă azi în Europa sub zodia unirii tineretului revoluţionar cu puterea armată, al cărei simbol este la noi Generalul Antonescu. Această unire este singura formulă prin care se poate realiza marele destin istoric al României. Doar nu era să facă Generalul o Românie Nouă cu căzăturile vechiului regim.

Cine îşi închipuie că poate despărţi pe Generalul Antonescu de Legiune, nu înţelege nimic din acest suflet de cavaler, care a întins mâna Legionii, nu azi, nu în ziua când a format guvernul ci atunci, în sala judecăţii, când a întins mâna lui Corneliu Codreanu, mucenicul nostru răstignit pentru ţară. Cine crede că această mână, întinsă Legionii în asemenea împrejurări, se mai poate retrage, este un mişel.

Sunt cuvinte de foc, sfichiuiri de jeratec cu care d. prof. P. P. Panaitescu cravaşează astăzi, odată pentru totdeauna pe duşmanii ţării cari întrebuinţează toate mijloacele pentru a opri destinul istoric al Românilor Legionare din înălţarea lui pe scară, pe care Căpitanul şi martirii Legionii i-au înpletit-o din jertfe.

REVOLUŢIA POLITICA A LEGIUNII

In acelaş ordine de idei d. Ion Vevereca defineşte revoluţia politică a Legiunii, într'un cuprinzător articol publicat tot azi în ziarul Cuvântul.

Mişcarea Legionară, accentuiază d-sa, prin atitudinea luptătorilor şi metodelor lor de acţiune, protestează împotriva oricărei inerţii politice şi afirmă permanent dreptul ce-avutul palide de a crea istoria. Este hotărârea eroică de a înfrânge pentru totdeauna drepturile geografiei care a pus stăpânire pe istoria românească şi de a pune pe con la frunteu lucrurilor moarte spre a le înşfăcă.

O asemenea poziţie apare cu totul revoluţionară în viaţa românească. Pentru motivul că, dela tradiţia marilor Voevozi români, Ştefan cel Mare şi Mihai Viteazu, ea vine după patru sute de ani să reafirme drepturile neamului românesc de a-şi crea propria istorie.

VERDICTUL FUEHRERULUI

Cuvântul Fuehrerului şi discursul preşedintelui Roosevelt sunt analizate în ziarul AXA de eri şi de azi cu acel simţ al obiectivităţii de care este animat ziaristul legionar.

In timp ce preşedintele Statelor-Unite, sub o falsă îngrijorare în cecace priveşte destinul lumii de peste Ocean, caută să găsească democratice motive de intervenţie în războiul european spriinţr'o aceeptuată asistenţă acordată Angliei, Fuehrerul Germaniei Mari denunţă pe adevăraţii provocatori ai războiului. Acestora, Cancelarul Hitler le pronunţă o implacabilă sentinţă:

«Provocatorii democratici de război, cari de vreacuri aruncă lumea în crize şi tulburări neîncetate, trebue să le înlăturăm. Suntem vom hotărîţi să realizam acest lucru pentrucă pacea europeană să fie restabilită».

De această condamnare preşedintele Roosevelt îşi dă seama. Ea vine ca un imperative istoric.

Iată cum înfăţişează camaradul Crişu Axente, în articolul de fond al ziarului AXA, preludiul acestui fatal desnodământ:

Este ceva tragic în înclestarea internă a continentului american, în vehementele proteste ale studenţimei, a intelectuali tineret, în agitaţia opiniei publice, în insistenţa de conservare al unui întreg popor care nu a uitat că puterea Patriei sale de astăzi a început printr'o tradiţie de înstinct grecis.

DESTINUL ARMATEI ROMANE

Un adânc cunoscător al problemelor militare face, într'un succint articol publicat de ziarul Cuvântul sub titlul «Anul militar românesc 1940», recrutărirnul crimei pe care politicianismul trecutelor regimuri a săvârşit-o asupra armatei române.

Sunt date pe care orice bun român trebue să le cunoască, să le păstreze în memorie pentru a fi cât mai prezent la procesul de refacere şi regenerare a fiinţei Neamului nostru:

Anul ce a trecut a adus o pagină tristă în Istoria Armatei Române. Armata în care Naţiunea îşi pusese mari nădejdi, căreia îi dăduse încrederea şi ultimul ban pentru înzestrare, a primit comanda de a lăsa prăbusirii fruntariile ţării şi sub jug străin peste trei milioane de români.

A executat comanda pentrucă timp de un deceniu s'au folosit virtuţile ei ostăşeşti lăsate de eroii de la Plevna şi Mărăşeşti ca prin căpetenii favorite, să devină un instrument de disciplină oarbă şi mută, gata la orice chiar la comanda de a ucide tineretul românesc şi a lăsa jugului străin pe românii pentru cari generaţiile trecute au vărsat atâta sânge la Plevna şi Mărăşeşti!

Ce va zice istoria, ce vor zice generaţiile viitoare în faţa dezonorării naţiunii şi armatei, nu interesa.

Lumea militară învăţase dela generaţiile trecute cecace Conducătorul de azi al Statului o propagă mereu ca unei naţiuni şi unei armate îi pot fi îngăduite multe greşeli, chiar înfrângerea, dar nu i poate fi îngăduită greşala de a lăsa să-i lie păcată sau să şi piardă onoarea.

Refacerea naţiunii, armatei şi frunturiilor va fi neosteneara grea lăsată. Participarea armatei la această operă, va mai spala pata dezonorei anului 1940? Comanda a fost dată, mişcarea a fost începută şi pe tărâm politic şi pe tărâm militar, spre ţeiul adevărat privind numai interesele neamului românesc, onoarea naţiunii şi a armatei. Alături de prisieni valorosi armata română deşeptată diatr'un vis urit, trează, şile ce se va cere de azi înainte dela ea: jertfa pentru interesele neamului, pentru gloria şi onoarea sa şi nu ca eri jertfa pentru interesele iudaice, pentru înfrângerea şi dezonorarea sa!

In marş irezistibil legionar, naţiunea şi armata vor birui!

VESTITOR

Aspirin se elimină ușor

Aspirina trece repede prin stomac și ajungând în intestin desvoltă acțiunea ei binefăcătoare. Deaceea Aspirina este absolut nevătămătoare pentru stomac. După ce și-a îndeplinit datoria, Aspirina părăsește corpul prin rinichi și căile urinare

Un medicament superior eficace și nevătămător

e ASPIRIN

BAYER

Corpul contabililor și experților contabili trebuește purificat de parazitismul jidovesc

Se impune o echitabilă repartizare a lucrului în corp

Nu cred că a existat un alt corp profesional organizat, care să fi fost o copie mai fidelă a vremurilor politice de ieri, ca și Corpul Contabililor și a Experților Contabili. Moravurile, obiceiurile și structura poliționlală a statului nostru de ieri s'au oglindit în mod perfect în acest corp.

Între membrii lui, în număr total de 6.300 — se găseau cca. 2.000 — jidani, istreți prin manopere situate în afara condițiilor prevăzute de Legea de organizare. Odată scăpați în Corp, nu visau decât decât, nefiind în fiecare din acești ani, ci căutau să exploateze la maximum, toate drepturile pe cari le conferea calitatea de membru al Corpului. Aceștia erau contabilitățile de la firmele jidovești și chiar românești, pentru să facă ca expertizele în legătură cu ei, să li se dea lor, și în fine, în cazurile de cenzori în întreprinderile jidovești sau jidovite au pohtan fi decât evrei, sau în cel mai rău caz, cât de foarte românești. De fel cum își îndeplineau misiunea pe toate reprezentative Corpul, nu e cazul să mai vorbim — vanitatea fiind o caracteristică generală a acestui neam.

Aceasta era situația Corpului experților contabili și a contabilior autorizați pe plan național. Pe plan moral era însă și mai gravă. Codul Comercial cu și Legea de organizare a Corpului prevede obligativitatea pentru societățile anonime de a avea cel puțin un cenzor expert sau contabil autorizat. Societățile anonime reprezentând o colectivitate de interese, legiuitorul a voit ca prin cenzorul expert contabil să aibe cheziașe conducerii și administrării cât mai corecte acestor societăți de interes social. Acest cenzor consemnează în bilanțuri și prejenți în materie de administrație și contabilitate trebue să exercite toate actele și înregistrările în întreprinderii, înlăturând orice tentativă de fraudă în dauna acționarilor și evaziune în dauna Statului.

Aceasta a fost interpretarea legiuitorului. Acești inițiatori ai codului comercial, în loc să-și facă datoria de supraveghetori în respectarea legilor, au căutat să acumuleze cât mai multe consilii de cenzori. Astfel a ajuns ca un evreiaș din Corpul Contabililor să aibe sporire doare consilii de cenzori, dintre cari unii, ca nume mai cu rezonanță, au avut câte 900 (nouă sute) Consilii de Cenzori, și din păcate aceștia erau români și mai au încă-o mare să se mai creadă și ale treilea. Se pune întrebarea, cum putea să și facă oamenii aceștia datoria, când ei abia aveau timpul necesar să-și încasseze și taxele.

Un alt aspect al situației morale din Corpul Contabililor este *cenzul de expertize, — contabile*. Conform legii de organizare a Corpului, aceste expertize trebuiau date pe bază de *rotație*. Din nenorocire această rotație se lasă mai mult la cadrul acelorași oficiuri de partituri, despre care am vorbit mai sus. Majoritatea experților contabili n'au primit nici o expertiză de când sunt în Corp, în timp ce alții au ajuns să le poată executa pe toate. Protestul acestor, nu s'au dat înapoi dela nici un fel de obiecții imoral — practicat pe o scară așa de întinsă în regimurile de triști amintire.

Toate aceste manopere, pentru cinstea profesională a membrilor Corpului Contabililor, trebuie să înceteze. Trebue un regim de dreptate și legalitate.

Azi când în viața publică se introduce un spirit de purificare trebuie ca Corpul Contabililor și a experților contabili, care prin menirea lui este chemat să vegheze la tot pasul asupra desfășurării activității economice, nu poate rămâne absent dela această preocupare.

Deci, *eliminarea imediată a jidanilor fără deosebire de categorie* este primul *desiderat* și de *utilitate națională*.

Al doilea deziderat și de o importanță capitală, este purificarea morală a acestui Corp: *Extirparea a nenumăratelor cazuri din consiliile de cenzori și extirparea conținutului de expertize contabile. Marea majoritate, compusă din elemente ființe curate în gânduri și fapte, și mai bine pregătite, dornice de contribui la opera de prefacere economică a Țării, cer camaraderilor din Comitetul Legionar, să procedeze de îndată la remanierea situației falsurilor neavenite, purificând acest Corp, pe plan național și pe PLAN MORAL.*

Gh. Moț

Prețul de vânzare al explosivelor

Ministerul Coordonării și al Statului Major Economic a dat o decizione prin care cu începere dela 1 Ianuarie 1941 prețurile de vânzare a explosivelor puse în vânzare de către Casa Autonomă a Monopolurilor Regatului României au fost stabilite, la consumator, după cum urmează:

Dinamită I lei 190 kgr.
Dinamită A II lei 155 kgr.
Dinamită II lei 145 kgr.
Dacit 1 lei 145 kgr.
Gelatină explosivă lei 235 kgr.
Astralit A lei 125 kgr.
Aminită lei 115 kgr.
Azotiu lei 75 kgr.
Pulbere de mină lei 85 kgr.
Pulbere de vânat fină lei 280 kgr. în cutii a 200 gr.
Pulbere de vânat fină lei 270 kgr. în cutii de 1 kgr.
Pulbere de vânat extra fină lei 310 kgr. în cutii a 200 gr.
Pulbere de vânat extra fină lei 300 kgr. în cutii a 1 kgr.
Fitil dublu lei 34 colacul
Fitil impermeabil lei 16 kgr
Balistită pentru sonde lei 735 kgr.
Azotiu pentru micii exploatatori Moți lei 25 kgr.

Radio - Teatru - Cinema

Vineri 3 Ianuarie 1941

17.15: Ora: Cota apelor fluviale și a bursei Sulina; Informațiuni artistice și sportive.
17.30: Concert de prânz: Orchestra Ionel Cristea.
18.30: Serviciul de știri germane.
19.00: Continuarea concertului Orchestrei Ionel Cristea.
19.15: Continuarea concertului Orchestrei Radio: Viața: Vasile Alexiu.
19.45: Serviciul de știri germane.
20.00: Radio-jurnal (III).
20.20: Muzică distractivă (discuri).
20.30: „DON PASQUALE", operă bufă în 3 acte de Donizetti (discuri).
După act. 2 (22.00-22.20) Radio-jurnal IV; Sport.
23.00: Jurnal luminos german, italian și francez.
(Ora: Concert de după amiază:

Orch. Radio dirj. de Const. Bobescu: Uvertura la Dirlu în lefcea de Offenbach; Melodii de Ivanovici-Valse de Waldteufel.

TEATRE

NAȚIONAL: Faust.
STUDIO: Stăpânul casei.
I. GINA MARIA: Papa se lustruește.
LUPTA ȘI LUMINA: D'ale Carnavalului.
SARINDAR: Frițe și Frantz.
TEATRUL EXCELSIOR: Vânzătorul de pasări.
ION VASILESCU: Suflet candrie de papugiu
TEATRUL TUDOR MUȘATESCU: Îmi pare rău de mine.
TEATRUL MUNICIPAL: Invierea.
CARABUȘ: Curaj Tănase.

CINEMATOGRAFE

ARO: „Dela Mayerling la Sarajevo"; Jurnale noui.
SCALA (Bd. Brătianu): „Titanul" cu Heinrich George și Kristina Soderbaum și jurnal.
REGAL (Bd. Elisabeta): „Diavolul focului" cu Louis Trenker.
CAPITOL: Nerîwest Passage.
TRIANON (Bd. Elisabeta): „Răsvanis muntilor"
SELECT (Cal. Victoriei): „Visul D-rei Butterfly".
FEMINA (Bd. Elisabeta): „Iatima unei Regine" cu Zarah Leander și jurnal.
ARPA (Bd. Elisabeta): „Călărețul misterios X 94" (seria II) și jurnal.
PALAS BOULEVARD (Bd. Elisabeta): „Bătălia aurului" și Totul pentru dragoste".
BONY (Str. Lipscani): „Nu sunteți sinceri" cu Paul Mumi.
BIRUINȚA (Bd. Elisabeta): „Copiii părăsiți" și „Spioana".
ELYSEE (Str. Doamnei): „Un vis sub cer albastru" și „Oceanul în flăcări"
FORUM (Bd. Elisabeta): „Furtuna" și „Melodia iubirii".
OMNIA (Str. Schitu Măgureanu): „Casa de corecție", jurnal complectare și trupa de reviste Titi Mihăilescu.
MARNA (Griviței). „Lanțuri sfărâmate și „Aladin și lampa fermecă" și trupa de reviste Titi Mihăilescu.
AMERICAN (Moșilor): „La răscruce de vânturi" și „Trebue să mă iubești".
SPLENDID (Moșilor): „Cei patru cavaleri" și „Copilașul D-zeului"
FRANKLIN (Str. Franklin): „Orașul blestemaților" și „Valsul nemuririlor".

Se caută patru corectori pricepuți pentru „BUNA VESTIRE"

Buna Vestire în Prahova

FIXAREA PREȚULUI PAINEI ȘI FAINEI

D. doctor Ioan C. Nicolescu primarul Municipiului Ploești, a dat o dispoziție prin care fixează definitiv prețul pâinei și al făinei.

Dela 30 Decembrie 1940, pâinea populară, se va fabrica în format rotund, fără colțuce, în greutate de 800 gr., fără toleranță și se vinde cu cântarul, în stare rece, după cel puțin 12 ore dela scoaterea din cuptor, cu 12 lei bucata.

COOPERATIVA LEGIONARA «PRAHOVA VERDE».

In orașul Ploești a fost ființată de curând Cooperativa legionară «Prahova Verde», care are de scop romănizarea comerțului din Municipiul Ploești și consolidarea lui după principiul legionar.

S'a ales următorul comitet de conducere:

Av. Gabriel Popescu, președinte, I. Drossu, vice președinte și membrii:

Av. Zoze Grigorescu, profesor M. Tase, Loghiade, Costel Dumitrescu, av. V. Cristescu, av. Al. Caracaș și Ciupală, cu un comitet de direcție: Av. Gabriel Popescu, I. Drossu și Loghiade.

Activitatea acestei Cooperative, chiar dela început, arată a fi cât se poate de folositoare pentru Municipiul Ploești și Economia Națională.

INSTITUTUL NAȚIONAL AL COOPERAȚIEI DUPA TREI LUNI DE CONDUCERE LEGIONARA

Instituția care exista altădată numai prin biurouri luxoase și cu o armată de funcționari cu titluri pompoase, a devenit astăzi unul dintre plămânii de viață ai economiei românești.

Cooperativa, singura acțiune capabilă să rezolve problemele economiei agricole în general și ale celei țărănești în special, a existat în țara noastră doar sub forma publicațiunilor propagandistice, prin birouri luxoase și confortabile, printr'o întreagă armată de funcționari superiori cari mai de care cu titluri mai fantastice, o adevărată «Nurea» a instituțiunilor publice românești.

Dezastrul s'a văzut: băncile populare sătești complet prăbușite, populațiunea țării înecată pe mâna tuturor speculanților, în cele mai multe cazuri evrei, cooperația trăind doar printr'un cerc personal de beneficiari.

Cu totul este situația în țările totalitare, în Germania și Italia, unde, problemele economice au găsit în cooperație un instrument admirabil.

Apoi realizările cooperației în Danemarca, cari au la bază și o pregătire sufletească a țăranului danez.

Mișcarea Legionară pătrunsă de importanța acestei ramuri de activitate a pornit și aci la realizări concrete și imediate.

La conducerea Institutului Național al Cooperației au fost puși oameni de nădejde și numai după [illegible] luni de zile, de muncă și capacitate legionară, putem astăzi să venim cu un vast bilanț de realizări în domeniul cooperatist.

Greutățile cari pe vremuri erau considerate de conducerile incapabile drept insurmontabile, au fost înlăturate cu succes. Instaurarea regimului Național Legionar s'a produs în timp ce economia noastră națională se afla într'o situație dintre cele mai critice. Situația externă, războiul cu tot cortegiul său de consecințe, a dus la dezorganizarea comerțului exterior Ivindu-se greutăți din ce în ce mai mari în calea importului de produse trebuitoare consumului intern.

A intervenit apoi faimosul fenomen «specula» care în mod regulat își face apariția în asemenea împrejurări.

La măsurile imediate luate de guvern, Institutul Național al Cooperației, îndrumat pe căi legionare, a răspuns cu vasta lui rețea de peste 5000 unități cooperative, colaborând în mai toate sectoarele vieții economice.

Prezentăm mai jos, sumar, câteva fapte, cifre și momente din activitatea ce a desfășurat-o Institutul Național al Cooperației, sub semnul grelelor împrejurări în care regimul național legionar a fost chemat la cârma țării.

Lemne de foc pentru cetățenii Capitalei

Datorită lipsei de mijloace de transport, în preajma ierii aproape un milion de suflete erau, amenințate să rămână în frig.

Institutul Național al Cooperației a luat pe cont propriu, însărcinarea de aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc.

In acest scop a angajat dela 24 cooperative forestiere, 5350 vagoane lemne de foc, din care s'au livrat până astăzi 2198 vagoane și s'au vândut 2049 vagoane, la prețurile maximale fixate de Ministerul Economiei Naționale.

Aprovizionarea se face prin depozitul din str. Ștefan cel Mare, unde se vând zilnic circa 20 vagoane lemne de foc.

Materiale de construcție pentru sinistrați

Cutremurul catastrofal dela 10 Noembrie 1940, a găsit Institutul Național al Cooperației pregătit a contribui efectiv la aprovizionarea lesnicioasă a populației sinistrate cu materiale de construcție.

Valoarea materialelor distribuite astfel s'a ridicat la aproape 23 milioane lei 434 vagoane ciment, 21.20 m. cubi cherestea, 23 vagoane var, 18 vagoane cuie, 22 vagoane table, etc.).

In afară de aceasta s'au primit prin ministerul Coordonării, comenzi de materiale de construcție în valoare de circa 19 milioane lei pentru locuitorii din Moldova de Sud, regiunea cea mai grav atinsă de cutremur.

Din aceste comenzi s'au livrat până acum materiale în valoare de aproape 8.000.000 lei, pe care sinistrații le-au ridicat dela depozitele Institutului sau ale federalelor județene, cărora Institutul le-a deschis în acest scop credite de cca 7.000.000—8.000.000 lei.

Aprovizionarea țărănimei cu bumbac

Institutul Național al Cooperației nu a neglijat o singură clipă chestiunea procurării bumbacului în fire, materia primă din care harnicele gospodine țes îmbrăcămintea întregei familii.

Din cantitățile aflate în depozite la 6 Septembrie a. c., Institutul Național al Cooperației a desfăcut până la 18 Decembrie 585.595 kgr. fire de bumbac în valoare de 117.188.956 lei, mai rămânând în depozite 688.501 kgr. în valoare de lei 206.337.904. La această rezervă se mai adaugă cele 125.488 kgr. sosite zilele acestea din Grecia, în prezent în curs de vămuire cum și alte comenzi de mai mică importanță, în curs de executare.

Cum însă aceste cantități nu vor fi îndestulătoare pentru aprovizionarea populației și cum din țările cari obișnuit ne furnizau bumbac, azi nu se mai poate importa, conducerea actuală a Institutului Național al Cooperației a pornit tratative și cu alte țări exportatoare de acest articol.

Valorificarea cerealelor.

Dată fiind recolta deficitară de anul acesta, era firesc ca afaceri operațiuni să arbă un volum foarte redus.

Totuși, Institutul Național al Cooperației a isbutit și în acest domeniu operațiuni relativ importante.

Astfel numai dela 6 Septembrie a. c. până la 10 Decembrie a efectuat următoarele:

A colectat, prin cooperative, 2113 vagoane grâu și 200 vagoane orz și ovăz.

A distribuit în regiunile lipsite de grâu, 990 vagoane din această cerealâ și a aprovizionat armata cu 2.206 vagoane grâu și 500 vagoane orz și ovăz.

A mai colectat 400 vagoane porumb, distribuindu-le în regiunile lipsite.

A executat mandatul încredințat de Stat pentru însămânțările de grâu, din toamna aceasta, avansând unităților cooperative 450 milioane lei din fondul pus la dispoziție în acest scop prin Banca Națională a României și a distribuit circa 4000 vagoane grâu de sămânță.

Alte operațiuni de valorificare și aprovizionare.

Valorificarea pe baze cooperatiste a fost extinsă asupra tuturor produselor agricole. Pentru aprovizionarea Capitalei și a altor regiuni lipsite, circa 223 vagoane de Cartofi din Suceava, Rădăuți, Sibiu și Brașov.

S'au colectat aproape 60 vagoane zarzavaturi diferite, s'au fabricat circa 100.000 kgr. marmelade diverse s'au luat măsuri pentru a se aduce săptămânal pe piața Bucureștilor circa 25.000 ouă.

Deasemenea operațiunea de desfacere a sării își urmează cursul, normal.

In intervalul dela 7 Septembrie — 7 Decembrie a. c. cele 6 depozite din Bucureșți au desfăcut 3.535.345 kgr. sare, iar celelalte kgr., deci în total cele 272 depozite de sare ale Institutului Național al Cooperației, au desfăcut în aceste, trei luni 26.169.134 kgr. sare.

Mișcarea mărfurilor Institutului.

O importantă operațiune, care a constituit și constituie una din preocupările de căpetenie ale Institutului Național al Cooperației, este aprovizionarea populației cu articole le mare consum.

Operațiunea se execută prin cele 11 depozite regionale.

O idee de importanța acestei operațiuni ne-o pot da cifrele de mai jos, arătând parțial, mișcarea mărfurilor în depozitele Institutului pe intervalul 6 Septembrie — 10 Decembrie 1940: produse indigene, intrate 116.427.782 lei, ieșite și milioane 61.276 lei; produse importate 21.549.919 lei, ieșite 26.265.571 lei; produse diverse, intrate 184 milioane 238.573 lei. ieșite 200.491.779 lei. In total au intrat 242.216.135 lei și au ieșit 310.818.625 lei.

Alte realizări.

S'a distribuit pe credit plugurilor lipsiți de mijloace, sămânță necesară, din fondul de 450.000.000 lei pus la dispoziție de BNR. In regiunile infometate s'a procurat pentru populația infometată porumb în valoare de 71.500.000 lei.

Activitate de control și îndrumare.

Institutul Național al Cooperației a desfășurat o intensă activitate de îndrumare cooperatistă, cu scopul de a se pregăti viitoarele elemente de conducere.

Celălalt obiectiv al activității de îndrumare a fost necesitatea de a se da tuturor unităților cooperative o conducere formată din elementele cele mai destoinice, cinstite, active și insuflețite totodată atât de idealurile cooperatiste cât și de duhul vremurilor noui.

In cadrul acestui obiectiv s'a cercetat cu o deosebită luare aminte situația la un număr de 250 unități cooperative de gr. I și federale, cu atribuțiile de administrație au fost și salvate.

Conducerea legionară a mai dispus ca membrii Consiliului de Administrație să încreze efectiv în buturori, renunțând la taxiuri, fiind salariați în conformitate cu funcțiunea ce o dețin.

G. G.

Erupția unui vulcan în Grecia

SOFIA 2 Ianuarie (tp).— Vulcanul Thira care se află pe insula elenă Santorin a intrat în acțiune. Acest vulcan după o inactivitate de una mie ani a intrat pentru prima dată în acțiune acum un an și jumătate. La erupția actuală s'a deschis pe insula St. George, un crater din care a fost aruncată lavă și cenușe aprinsă. In jurul craterului s'a format o movilă din lava aruncată de vulcan.

INFORMAȚIUNI

Domnul profesor NICOLAE PETRESCU, secretarul general al Mișcării Legionare, mulțumește pe această cale tuturor acelora cari l-au felicitat cu ocazia Sf. sărbători.

D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educației naționale, cultelor și artelor, mulțumește pe această cale fruntașilor legionarilor și prietenilor pentru urările ce i le-au făcut cu prilejul Sfintelor Sărbători și a Anului Nou.

D. Director General al Poliției Statului, a dat delegație de a îndeplini funcțiunea de șef al Poliției orașului Câmpulung - Bucovina, d-lui Zegheanu Petre, actual șef delegat al poliției Caracal.

Cu prilejul Anului Nou, Uniunea Presei străine din România a adresat, prin președintele său d. Klaus Schickert, d-lui ministru Al. Constant, subsecretar de Stat al Presei și Propagandei, următoarea telegramă:

«In numele meu personal și în acela al Uniunei Presei străine din România vă doresc noroc în activitatea d-voastră pentru țelurile noastre comune și la mulți ani.

KLAUS SCHICKERT
Corespondentul Agenției D. N. B.

Mărirea limitei depunerilor la C. E. C.

Satisfacerea cererii depunătorilor de economie

Numeroși depunători de economii au solicitat Casei Naționale de Economii și Cecuri Poștale ca limita depunerilor pe librete, care era 300.000 lei anual și 600.000 lei în total, să fie majorată.

Noul Consiliu de Administrație al C. E. C.-ului, sub președinția d-lui Prof. Arh. C. Iotzu și la propunerea d-lui Director General Petre Caraiman, a hotărât să satisfacă aceste cereri juste, mărind limita drepturilor de economii la 2 milioane lei capital. In acest sens, s'au dat dispozițiuni tuturor oficiilor postale din țară.

Totodată, Consiliul de Administrație al C. E. C.-ului a fixat dobânda depunerilor de economii la 3,50 la sută pentru depunerile până la 300.000 lei și la 1,75 la sută pentru depunerile ce depășesc această limită.

Nicolae N. Nicolau
(GICU)
Bacalaureat, în etate de 21 ani.
Mort în credință legionară

Cicutele odor neprețuit moartea prea grăbită și neîndurătoare din brațele părinților te-a smuls Iisându-i vecinic plângând și fără nici o bucurie pe lume.

Și sub această grea povară rugăm pe dele, camarazii legionari, colegi și prietenii și pe toți acei care l-au iubit și prețuit, să ia parte la Parastasul ce se va oficia Sâmbătă 4 Ianuarie cu dim. în Biserica Sft. Sofia Parcul Ș... grupoane și cimitirul Belvidere.

Inceput de muncă Legionară

Mişcarea Legionară a pornit spre celulele biruinţii, nu prin adunări generale în faţa poporului, nu prin formulări de programe bine ticluite pe hârtie, ci numai prin muncă, muncă a fost pentru legionari din primele clipe de închegare ale mişcării, pilonul de rezistenţă fundamental pentru tot ceeace jurasera să realizeze şi pentru tot ceeace vedeau astăzi că stă neclintit în faţa viforniţelor vrăjmaşe.

La toate greutăţile, la toate piedicile ce s'au pus în cale primilor legionari în frunte cu Căpitanul şi la toate calomniile aruncate inconştient de cei ce-şi simţeau mărinimu-se golul de sub picioarele lor sdrobit, — legionarii au răspuns prin muncă. Munca neîntreruptă de oameni, de mâini şi dăruită tuturor şi pretutindeni unde se simţea nevoia.

Dar care era domeniul unde trebuia să se îndrepte primu dela [illegible] şi braţele Căpitanului însoţit de ceilalţi tineri crescuţi în şcoal muncii! — Nu poate nimeni contesta înfăptuirea agriculturii în această privinţă, — şi cum într'adevăr această era locul de început al dăruirii totale pentru neam — putea care Căpitanul să facă altfel.

Prima tabără de muncă legionară, şi care este şi prima tabără din noul curent revoluţionar, din Europa — în acest gen — este tabăra dela Ungheni, din Mai 1924 care era împărţită, dacă am putea spune aşa în două: una la Ungheni, pentru facerea cărămizilor şi una la Iaşi în grădina d-nei Ghica unde au fost cultivate zarzavaturi pentru hrana celor din tabără.

A avut această tabără un efect care nu putea fi căştigat cu toate pamfletele, cu toată propaganda iudeo-comunistă şi chiar cu toate minciunile furate din visteria statului de către acela ce disprefuiau munca. Prin nimic altceva, decât această notă de respect faţă de ogorul ţăranului, faţă de munca lui şi faţă de el, nu se putea închege o legătură sufletească între pătura de jos — ţăranii şi muncitorii şi între tineri studenţi — plecaţi tot din mijlocul acestora, cari formează oricând o forţă nedestructibilă pe care o poate rezema însăşi existenţa unui stat. De pe brazda cernită de ploaie firlor săi a plecat strigătul de chemare spre culmile biruinţei, prin muncă numai prin muncă şi în acela ce o pot desfăşura şi o înţelege în toată frumuseţea ei. Şi acestă brazdă şi-a îndreptat pitamul privirile pline de speranţe pentru zilele de grele furtuni urmau să treacă peste capul său din această brazdă strămoşească şi-a răsărind mândră şi falnică România Legionară. Ţăranul a respectat pe Căpitan pentrucă, singurul nepătat de ororile epocei mondene, era singurul dela care puteai primi o vorbă curat românească, fără violenţi şi fără dedesupturi. Din îndemnul Căpitanului a respectat ogorul ţăranului, brazda acestuia şi munca irosită cu atâte bună voe pentrucă erau singurile lucruri cinstite, într'o astfel de viaţă haotică de talia celei ce a fost înghiţită de valurile nepăsării ale dreptăţii legionare, a neamului întreg. Într'o viaţă în care munca ogorului era disprefuită şi ţăranul era considerat, robul ei şi al acelora ce-şi rătăceau minţile prin renumitele cafenele, Căpitanul a luptat pentru cauza lor, pentru cauza neamului, a ţăranilor.

El a văzut şi a trăit în sufletul ţăranului, în sufletul pământului rodnic şi totuş năpăstuit, a ştiut tot ceeace dădea acel pământ, dar a ştiut şi tot ceeace putea da el, dacă era muncit, dacă era îngrijit nu după planul şi interesele celor ce-l conduceau, ci după cerinţele ogorului şi a tot ce se naşteau şi trăia pe acel ogor.

Astăzi când jertfa sfântă a Căpitanului ne-a adus la biruinţă, la dreptul neamului de şi reclama cerinţele de viaţă şi de afirmare românească, trebue să fim la înălţimea dorinţelor Căpitanului. Şi dorinţele sale sunt ordine. Nu trebue să ne abatem paşii de pe drumul indicat de Căpitan pe care încă ne călăuzeşte din ceruri, de sub scutul Arhanghelului Mihail. Vom munci ogorul, aşa cum El a muncit în grădina d-nei Ghica în 1924, şi vom scoate din pământurile pe care El le-a frământat în toate adâncurile lor, tot ceeace trebue şi tot ceeace ştie Căpitanul că puteau produce acele pământuri.

Să nu uităm niciodată preocuparea sa de seamă, din „Cărticica şefului de cuib" în care spunea ceea ce trebuia să se discute în sânul unui grup de ţărani legionari şi în şedinţa unui cuib legionar de la sate — „Cum am putea obţine o bună recoltă!" — sunt cuvintele Căpitanului care trebue să ne preocupe şi pe noi — cei cari au această misiune — în cel mai înalt grad. Numai prin îndeplinirea acestor cerinţe vom putea crede că am înţeles cuvintele Căpitanului şi munci prin muncă vom putea birui piedicile ce ni se pun în cale din primele începuturi.

Demostene Nacu

Muncitorimea păşeşte spre noul destin

„STANDARD OF LIFE" MATERIAL ŞI SPIRITUAL

Popularul ministru al muncii fixează, pe linia trasată de Căpitan, coordonatele economice şi sufleteşti ale vieţii muncitorului român

Una din problemele fundamentale de ieri, de azi, de mâine, de totdeauna, problema muncitorească.

Statul care a reuşit să o rezolve în modul cel mai fericit ca punct de vedere — şi definitiv, este Statul german. Urmează îndată Statul italian — unde însă chestiunea aceasta socială a avut aspecte mai puţin acute.

În rest, în majoritatea ţărilor de pe întreg globul s'au făcut foarte multe speculaţii sociologice asupra acestui atât de important sector de viaţă omenească.

Statele totalitare au avut curajul să privească în faţă problema şi s'o soluţioneze ţinând seamă de coordonatele de existenţă ale neamului.

Celelalte state au recurs la [illegible] leative care n'au putut decât să întreţină mai departe iluzia comunistă — iar acolo unde s'a încercat o răsturnare totală a valorilor creştine şi o dictatură de clasă a proletariatului, rezultatele au însemnat eşec categoric chiar pentru acest proletariat şi pentru condiţiile lui de viaţă.

Regimul legionar care este în primul rând un regim popular, şi care porneşte dintr'o mişcare venită de jos în sus — prin armare situată pe linia ridicării spre lumină a neamului, adică a ţăranimii şi muncitorimii — a înţeles ca din prima clipe, chiar, să atace marea problemă muncitorească.

Ministrul muncii, neobositul comandant legionar dr. Vasile Iaşinschy, unul din cei mai activi miniştri pe care i-a înnoirat ţara, pare a-şi fi consacrat întreaga sa existenţă ridicării păturii muncitoreşti.

Cercete s'a făcut până acum pentru muncitori condiţiile UN INCEPUT. Mărirea salariilor, fixarea unui minimum de salarii, cuminţele legionare muncitoreşti şi toate celelalte realizări înregistrate în interval de numai trei luni, dovedesc peremptoriu, chiar şi celor mai orbi printr'domni, că, pentru prima dată, problema muncitorească a intrat în faza soluţionării.

Patronul şi muncitorul în aceiaş revoluţie !...

Ministrul muncii a ţinut ca ultima zi a anului expirat s'o consacre unei recrimanări a politicei muncitoreşti fixînd, în faţa tuturor inspectorilor de muncă gînduri şi directive menite să înfrunte deseum şi să birue azi.

«Un patron care exploatează pe muncitor — spune Domnia Sa — nu-l exploatează pe acesta ci ţara şi unvers, muncitorul care nu-şi dă toată puterea de muncă, nu strică patronului ci Ţării.

Trăim o epocă de revoluţie. Fie că o vrem sau nu o vrem, trebue să ne facem datoria în conformitate cu această realitate.

Nu împiedicaţi asupra sentimentelor dvs., dar când e vorba de viaţa şi progresul acestui stat, nu admit aici o abatere».

Este aici vorba, mai ales, de aplanarea conflictelor dintre patroni şi muncitori, misiune care revine inspectorilor de muncă. Spiritul director care trebue să-i anime pe aceşti colaboratori afit de utili ai ministrului muncii este plasarea intereselor ţării peste toate celelalte considerente.

«Corpul de inspectori este un corp de elită, de răspundere; el îşi are valoarea sa peste toate agitaţiile cotidiane. Aveţi datoria să duceţi prin draposte de adevăr, dreptate şi legalitate, căci trebue să ne bazăm pe lege, şi dvs. să interpretaţi legea conform cu interesele Statului. Să aduceţi lumină unde-i întunerie, să aduceţi dreptate unde-i nedreptate, întrebuinţînd toată forţa pe care o deţineţi».

Şi mai departe:

«În curînd va trebui să venim cu o nouă lege pentru a se da un impuls nou printr'o spiritualitate nouă vieţii economice din această ţară. Vorbesc deci şi în interesul întreprinderilor, căci odată cu întreprinderea cade şi muncitorul şi Statul».

Aceste constatări sunt făcute numai cu privirea unei conferinţe dintre un şef şi subalternii săi.

Şi totuşi, iată-se şefii muncitoreşti o întreagă problemă este îndreptată pe toate feţele pentru a i se găsi deslegarea!...

Faimosul «Standard of life» al muncitorului nu este o problemă strict materială !..

Ministrul muncii îşi îndreaptă atenţia dela început spre ridicarea nivelului de viaţă a muncitorului român. Este o nobilă obsesie aceasta — care nu a surmenat până acum, în mod deosebit, pe niciunul dintre foştii miniştri militarişti şi sociologi!

«Am cerut ca fabricile să aibă cantine muncitoreşti. Muncitorul va trebui însă să înţeleagă ceva mai mult din munca lui: peste mâncare şi sănătate trupească, el va trebui să capete sănătatea sufletească. Căci muncitorul va munci cu drag şi cu folos».

Şi ministrul muncii se şi grăbeşte a lua măsurile prin care acest deziderat va putea deveni realitate. Câteva din ele:

— sportul muncitoresc;
— punerea în funcţiune a băilor din fabrici şi împrejurimi;
— serbări;
— seri;
— conferinţe.

Toate acestea în cadrul organizaţiei «Luptă şi Lumină» instrumentul spiritual de ascensiune a muncitorimii pe altitudinile destinului ei împărătesc.

«Muncitorul trebue să devină stăpân, dar nu un stăpân care să se pretindă ca atare, pentru a putea intra în conflict cu patronul, nu un stăpân leneş şi slab sufleteşte, ci un stăpân stimat de patron şi de Stat pentru munca lui».

«Aşa cum este concepută de ministrul Muncii, ridicarea muncitorului nu va fi o simplă îmbunătăţire materială a situaţiei muncitorului — pentru a-l lăsa mai departe acolo unde l-au plasat până acum un fals criteriu social şi un criminal indiferentism al guvernanţilor: în întunerie şi în umilinţă.

Ridicarea muncitorului în noua ordine, va fi aşa cum a văzut-o şi porunceşte Căpitanul: înălţare nu numai materială, ci înălţare intelectuală şi spirituală, înălţare din întunerie şi lumină, din nedemnitate în demnitate, din moarte în viaţă.

«CUIBUŞOARELE DE ZI» UN APARAT REVOLUŢIONAR IN ASISTENŢA SOCIALĂ!

Pentru ridicarea muncitorului nimic nu trebue creiat — nici chiar întrebuinţat cu forţa, spune Căpitanul fostul legionarilor din fruntea mişcării muncii.

Muncitorul care vrea să se ridice, să fie ajutat să se ridice şi mai mult şi nu zic eu nu va trebui să intervenim chiar cu forţa pentru a-l ridica spre lumină pe cel leneş, pe cel ce cade la luaţi.

În jurul întreprinderilor vor trebui organizate cuibuşoarele de zi pentru copiii mici ai femeilor muncitoare. Să aibă căldură, hrană şi îngrijire omenească, în timpul cât mamele lor lucrează».

PROBLEME URGENTE — ŞI TOT ATATEA SOLUŢII IMEDIATE

In cadrul conferinţei din preajma noului an, popularul ministru al muncii a anunţat 10 soluţii pentru tot atâtei epoşti care nu acceptă întârzieri în rezolvare. Crearea corpului de inspecţii central, găsirea mijloacelor pentru realizarea unui control de maximă eficacitate pe teren, soluţionarea problemei cărţilor de capacitate a muncitorilor, modificarea legii clasificării profesionale pentru îndepărtarea contradicţiilor pe care le continuă astăzi, problema şcolilor de meserii, descongestionarea comisiei pentru stabilirea salariilor minimale care rezolvă şi problemele de arbitraj, pregătirea reformelor învăţământului muncitoresc, problema contractelor de ucenicie clandestine, eliminarea birocraţiei din lustiţia inspectorilor de toate categoriile, reducerea numărului meseriilor dela 280 la 150 şi distincţia de nomenclatură — toate acestea dovedesc că în nou an muncitorimea păşeşte altfel decât până acum, cu alţi şefi, cu alt soare şi cu alt duh.

an. if.

Şcolile cu internat încep cursurile în ziua de 8 Ianuarie

Ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, în urma măsurilor luate de direcţia C. F. R. prin care se suprimă unele trenuri, şi spre a evita greutăţile la înapoierea şcolarilor din vacanţă, a hotărât ca, în mod excepţional, şcolile cu internate să înceapă cursurile în ziua de 8 Ianuarie. Elevii şi elevele acestor şcoli vor fi prezenţi în internate în seara zilei de Ianuarie.

Dela Teatrul „Luptă şi Lumină"

Azi Vineri 3 Ianuarie 1941, ora 8,30 precis, se reprezintă marele succes: **„D'ale Carnavalului"** de I. L. Caragiale cu distribuţia dela premieră, în frunte cu: Nelly Caracioni, Sereda Sorbul, Emilia Predescu, Alex. Gingaru, Virgil Vasilescu, Ovid, Rocoş, Ion Manta, Ion Iliescu, Gh. Popa Miju, Costin Cristel.

Sâmbătă 4 Ianuarie a. c., ora 3 d. a., se reprezintă în matineu pentru copii **„Micul Lord"** de Vasile Iad.

Sâmbătă 11 Ianuarie a. c., teatrul **„Luptă şi Lumină"**, va face comemorarea lui Vasile Alecsandri, în cadrul unui spectacol festiv când se va juca **„Ginerele lui Hagi Petcu"**, comedie în 3 acte a mercului scriitor moldovean.

Cadouri

ALBITURI
IMPRIMEURI
STOFE pentru DOAMNE şi DOMNI
MĂTĂSURI
CĂMĂŞI - PIJAMALE
CIORAPI · MĂNUŞI · BATISTE
GARNITURI DE FETE DE MESE
STOFE DE MOBILĂ
PERDELE · STORURI

La Vulturul de Flare cu peştele în ghiare

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZARAT STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

Ghidul Comerţului Românesc

O soartă mai bună se deschide Comerţului Românesc

Români! Comercianţi, industriaşi şi consumatori, puneţi umăr la umăr, pentru a înfăptui un comerţ curat românesc.

„Buna Vestire" a deschis lupta, înrolaţi-vă în rândurile ei.

Accesorii pentru automobile
Gh. N. Stănculescu, Bd. Iache Ionescu 3 (Lângă teleton 3.49.71

Articole fotografice
Blinski Martin, articole şi laboratoar pt fotogr. amatori, Cal. Victoriei 38, Tel. 4.54.15.
Universal Foto Ion I. Alexandrescu, Str. Academiei Nr. 5. Telef. 3.60.31.
Foto «Birunţa» Popescu şi Garabet, Calea Rahovei 248.

Articole de sport
I. Bucănescu, Galeriile Brandnaci, 7.
Victor Stănescu, Bd. Brătianu (telefon 3.54.92.
Vivia Petrescu, Brezoianu 7, telefon 3.75.35.

Articole de voiaj şi genţi de damă
Constantin Trifan, Sf. Nicolae Şetari 12, telef. 5.45.84.
Valizas, A. Şerbănescu, Calfei 17, Şetari 12,
Rădulescu, Victoriei 93, telefon 3.55.91.

Agenţi. — vânzări de imobile urbane şi rurale
Gh. Stănculescu, Izvor 2.

Articole de menaj
Nicolae Comănescu, Piaţa Sf. Anton No. 22 (Hala de flori),
Alexandru Mirescu Ştefan, strada Banu Mărăcine 2.
Constantin Ionescu, Str. Academiei Nr. 23. Telef. 4.65.72.

Atelier de mobile
Dragnescu Anton, atelier de mobilă fină, Strada Baba Alba, 58 (prin Rahovei) Telefon 5.00.70 la d. P. Nicolescu.

Argintărie şi obiecte bisericeşti
Constantin P. Matescu «Unirea», Str. Carol Nr. 9. Telef. 4.78.50.
Nicolae şi Traian Juhlacu, Str. Carol 44.

Blănarii
Andrei Farcaş, Bd. Carol I, 16.
Ioan Petrescu, Str. Louis Barthou No. 14 (fostă Biserica Enei),
Costică Mihăilescu, Colţei No. 44 bis.

Birouri de copiat acte
Alexandru Stănculescu, Izvor 2.

Bomboniere
Bomboniera «Domniţa Ileana», B-dul Elisabeta 30.

Coloniale
Boghici & Ducu, Griviţei 302, telefon 3.22.00.
Marin Botea-Mellpo strada Mareşal Prezan 20 (Colentina).

Croitorii bărbăteşti
Gheorghe Mihăilescu, Doamnei 15.
Titi Georgescu, Lipscani 57.

Ceasornice — bijuterii reparaţiuni
Ştefan Dragomirescu, Brezoianu 15, tel. 4.99.73.
Fotache Gheorghe & Const. Zamfirescu.
Sos. Colentina Nr. 2 (Bauen Moşilor), Tel. 2.14.54.

Confecţiuni
Cooperativa Patronilor de Textile şi Imbrăcăminte, Blănari 16.

Dogari
St. Petrescu, Piaţa Dr. Botescu 14, telefon 4.15.14.

Drogherii
Dionisie Telu, Doamnei 12 bis.
Jean Acsenescu, Victoriei 122, telefon 3.55.32.
D-tru Garibaldi, Lipscani 24, Telef. 4.11.29.
Grigore Balotă, Bd. Elisabeta 38, telefon 5.62.36.
Virgil Popa, Cal. Victoriei 63, Palatul Mica. (Lângă cofetăria Nestor) telefon 3.54.13.

Electro Tehnice
Iug, Gh. Creţu, Regală No. 18, telefon 3.25.04
Anton Aritonoviei, Calea Victoriei 122.
Nicolae Gh. Comănescu, Piaţa Sf. Anton No. 22 (Hala de Flori).

Florării
Florăria «Palmier», Marin D. Mihail, Piaţa Cogălniceanu No. 8 A telefon 3.33.63.

Fabrici de încălţăminte
Grigore Alexandrescu — Gralex, Splaiul Unirei 96, Bucureşti.

Fabrica de cafea
«Calea amiral» Gheorghe Moraru, Str. Carol 32. Telef. 5.86.09.

Geamuri, oglinzi şi rame
Tudor Ianeu, geamuri, oglinzi şi rame Str. Teodor Speranţa 1. Tel. 3.78.49

Galanterie bărbătească şi de damă
«Bazarul Nou» Nicolae Nicolescu, Str. Carol Nr. 58.

Încălţăminte; comandă şi gata
Arghir Constantinescu, Lipscani 44, telefon 4.61.85.
N. & G. Dobrescu «Florida», Ştefan cel Mare 250.
Constantin Carabela, Bd. Elisabeta 10.
Vasile Carabela, Academiei 1, «La Sandu», Calea Victoriei 41.
Jean N. Dumitrescu, «Turnul de aur», Lipscani 54-56 telefon 3.55.56.
Nicolae şi Dumitru Savu, Victoriei 23, tel. 5.47.37.
M. V. Turcu, Calea Victoriei 28, telef. 4.67.81.
Studio Anton, B-dul Elisabeta No. 36.

Întreprinderile Grigore Alexandrescu-Gralex, Ghiuz 19.

Întreprinderile Grigore Alexandrescu-Gralex, Moşilor 323.

Întreprinderile Grigore Alexandrescu-Gralex, Griviţei 177.

Dinu şi Prodea, Str. Academiei 16.

Librării
Constantin Teodorescu, Calea Victoriei 28.

Cartea Românească, Carol 9, Moşilor No. 62.

«Librăria Academiei», S. A. R., Calea Victoriei, în faţa Teatrului Naţional.
Pavel Suru, Victoriei 73, telef. 3.43.56.
Ionel Mihăilescu, Str. Doamnei 420, Telefon 3.34.70.

Lămpi de iluminat cu petrol
«Primaxim», Smârdan 41, telefon 3.63.34.

Lingerie
Dumitru Minea, Calea Griviţei 107.

Maroehinărie
Aurel Şaicu, Strada N. Bălcescu 6 telefon 4.54.44.

Mezeluri şi bănceturi
Mitica Dogaru, Calea Griviţei 354, Tel. 4.02.82.

Maşini Agricole
«Semănătoarea» Calea Dorobanţilor No. 59. Telefon 2.05.65.

Modes pălării de dame
Lucreţia Ionescu vis-a-vis B-ca Naţională, Smârdan 13.
Mode Gheorghe Trilănescu, Lipscani No. 63

Manufactură, încălţăminte, tricotaje, confecţiuni
«Balonul albastru», Temistocle şi Ionescu, Str. Carol 62.

Obiecte Bisericeşti
Pavel Suru, Victoriei 73, tel. 3.43.56.

Pălării bărbăteşti
Ştefan Baştureseu, Brezoianu 24.

Pielărie şi furnituri pentru cismărie
Gh. Alimănescu, Bărăţiei 12.

Placaje — Furniere
Alex. Popescu, Griviţei 299.

Restaurant
Vasile Ioniţă, Calea Griviţei No. 338.

Sticlărie, Porţelanuri
Nicolae Gh. Comănescu, Piaţa Sf. Anton 22 (Hala de flori).

Sobe de bucătărie
Nicolae Gh. Comănescu, Piaţa Sf. Anton 22 (Hala de flori).

Tipografie
Cartea Românească, Carol 9, Moşilor 62, sect. III Albastru.

Dumitru Andreescu, Calea Plevnei 46.

Vopselării
Gheorghe N. Coman, Calea Rahovei No. 3 telefon 4.22.95.

Români,

PRODUSELE LABORATORULUI

SIMBOL

Sunt singurele produse curat şi demonstrativ româneşti întrebuinţate

Pasta de dinţi SIMBOL şi SANATOL
Pudra, Roşu de Buze şi Bujorii SIMBOL

Cari întrec în calitate tot ce s'a produs până azi în arta şi ştiinţa cosmetică.

Aceste produse nu s'au găsit NICIODATA DE VANZARE ŞI NICI NU SE CĂUTĂ, decât în magazinele ROMANEŞTI şi CREŞTINE.

Laboratorul SIMBOL, Str. 11 Februarie 24, Bucureşti — Telef. 3.24.95

A apărut Nr. 5:

BUNAVESTIRE DE DUMINICA

Revistă ilustrată a familiei româneşti

Număr de Anul Nou redactat în 4 culori

Cu următorul sumar:

Crucea răzbunătorilor

ECHIPELE «AJUTORULUI LEGIONAR» CUTREERAND MAHALALELE CAPITALEI

Mărturii din timpul prigoanei: Semnăturile fruntaşilor legionari închişi în lagărul dela Miercurea Ciucului

CLIPELE DE GROAZĂ ALE UNEI NAUFRAGIATE

Marşul Legionarilor tecuceni aranjat pe note

Trei fotografii senzaţionale din viaţa prigonitorilor

Realizări tehnice moderne

Pagini de cinema, pentru femeile, medicale, curiozităţi, humor

Un bogat fotorep rtaj cu actualităţi

Răspândiţi „Buna Vestire"

Ultima oră

Schimb de telegrame intre Fuehrer și Duce

BERLIN, 3 (Radior). — Un prilej deosebit de fericit a dat ocazia ca Führerul să trimită Ducelui următoarea telegramă:

«În prilejul anului Nou, vă rog să primiți urările mele cordiale. Anul Nou va vedea Germania și Italia fiecare luptând, ca o credință de nezdruncinat, pentru victoria finală a cauzei noastre comune. Sunt convins că, în acest an de grele încercări, poporul italian va fi alături de Duce, așa cum este și poporul german alături de Führer».

Mussolini a răspuns Führerului printr-o telegramă de mulțumire, în care spune:

«În prilejul anului nou, vă rog să primiți urările mele cordiale. Ele sunt întărite de convingerea fermă că, în acest an, victoria finală a cauzei noastre comune va fi a noastră».

Telegramele d-lui von Ribbentrop trimise Ducelui și conteiui Ciano

BERLIN, 3 (Radior). — Un prilej deosebit de fericit a dat ocazia ca Joachim von Ribbentrop, ministrul afacerilor externe al Reichului, și ministrul Poloniei, contele Ciano, semnatarul tratatului pact sub calendarul vienez.

Pătrunși de o credință de nezdruncinat în victoria finală a Imperiului lucrul și a Marelui Imperiu german național-socialist și siguranța victoriei comune, care va exprima viitorul nostru comun, cât și considerațiuni noi cele mai sincere, vă trimit, în numele meu personal și al d-nului IOACHIM VON RIBBENTROP».

Nu s'a produs nici o schimbare în relațiile franco-germane

BERLIN, 3. (Radior). — Cronica zilei este caracterizată printr-o oarecare liniște în ceea ce privește relațiile diplomatice între Germania și Franța, nu fără caracteristică actuală la ministerul de externe german, ca rezultat la întrebările puse de corespondenții străini, drept ca nu s'ar fi produs nici o schimbare.

DIN PUNCT DE VEDERE PUR JURIDIC, RELAȚIILE DINTRE GERMANIA ȘI FRANȚA NU FOST ÎN DENUNȚATE DIPLOMATIC, CU TOATE CĂ ACESTE RELAȚII NU SE REZUMA EXCLUSIV LA COMISIUNEA DE ARMISTIȚIU, CI MAI SUNT ÎNCĂ REPREZENTANȚI ȘI DE D-NII A. ABETZ ȘI DE BRINON, AMBASADORI EXTRAORDINARI.

În legătură cu acest fapt, se amintește că nicio schimbare nu s'a produs în relațiile franco-germane, ale căror date exacte sunt cunoscute, dela întrevederea ce a avut loc între Fuehrer și mareșalul Petain.

Anglia va fi învinsă

ROMA, 3 (Radior). — «Popolo Di Roma» arată că raportul comandamentului suprem german și știrile pe care le cuprinde constituie o demonstrație elocventă și convingătoare a puterii militare a Axei.

Ziarul subliniază apoi că și pe frontul din Atlantic Italia și Germania luptă umăr la umăr și sfărâmă asupra inexpugnabilei colaborării italiene la războiul submarin.

Ziarul încheie, afirmând că, dacă se ține seama că forțele armate ale Axei nu au știut încă eficiența lor maximă, se va înțelege mai bine semnificația cifrelor date de raportul german, semnificație care se traduce prin certitudinea că Anglia va fi învinsă.

Incidente sângeroase în Mexic cu ocazia instalării noilor consilii comunale

MEXICO, 3. (Radior). — Corespondentul Agenției Stefani anunță că instalarea noilor consilii comunale în Mexic a dat loc la numeroase incidente sângeroase.

Astfel guvernatorul statului Tamaulipas a fost nevoit să proclame starea de asediu spre a preveni dezordinile.

În numeroase comune există secții ale unui partid unic, care a luptat în special în statul Yucatan, unde au și căzut morți și răniți. Se semnalează deasemeni victime în statul Coahuila, în deosebi în Torreon, unde armata a trebuit să intervină pentru a restabili ordinea.

Cronica externă

MANEVRELE POLITICE ALE ANGLIEI AU EȘUAT

Prestigiul tutelar al Statelor Unite în America de Sud, a scăzut brusc

Un observator calm și obiectiv al evenimentelor, pune concluziile acestea:

1. Recenta fază a războiului de propagandă a tipărit ofensiva britanică împotriva Germaniei, ofensivă care se încheie, și mai ales, rezumă chiar, și mai ales, opinia americană, adică locul unde era obiectivul principal al Londrei.

2. Axa a avutul calma și răbdarea la întreaga schimbare de targhetare a unităților de gândire și făptuire.

3. Statele Unite și-au creiat singure, prin intervenția declarată a d-lui Roosevelt, de a interveni în viitorul destinele Europei, o fază de interesată de urmărit de opinie internă, dar și foarte periculoasă pentru propria lor rezistență continentală.

Romantism yankeu

Discursul d-lui Roosevelt era așteptat pentru a impune atmosfera de război în America. Americanii în conflictul european.

Diagnoza, mesajul a murit cenușa, urgisindu-și prevederile în ce ființe se vor întinde obligațiile ce și le vor cere Statele Unite în acest conflict.

Se vorbește chiar de o anumită pasă romantică, despre splendidele victorii ale organelor americane a Europei. Ca mentalitate de exagerare și dificilă și de concepție.

Statele Unite vor deține prerogativele imperiului, lucrând universale etc.

Desigur că nu trebuie să luăm la text cuvinte se scrie acolo, dar reținem, în orice caz, permanența caracteristicilor politicei americane de a se amesteca, intelar, în organizarea europeană. Au mai făcut Statele Unite cu Wilson, la precata organizare din 1919. Discursul recent al Președintelui stimulează încă spiritul de organizare în Europa.

Elemenț mai pozitiv în evoluția psihologică a Statelor Unite este odorul de primăvară de 400 avioane pentru China, ceiace corobarează cu declarațiile d-lui Morgenthau, secretarul Trezoreriei. Despre intenționata acestui cimpremuț deghizat, chiar cercurile chineze interesate sânt sceptice. Probabil că d. dr. Soong, delegatul guvernului chinez este nu va mai realiza de a ridica pe Japonia în fața discursului dela Casa Albă.

ANGLIA IN PANICA

Dela acest discurs, la Londra se aștepta mult.

Ce s'a realizat:

1. În urma butoirii lui Joanne de a opri transporturile materialului de război, nu de mult, de sigură, a scăzut, cumpărul din Germania, d. Vargas, președintele Braziliei, a declarat că acest cumpărul încercare și că își va da ordin de reînceperea livrărilor.

Deci aliatul Statelor din Statelor Unite nu mai pot înlocuia țările latine ale Americei.

2. Marina britanică este redusă până la publicitate... Cei numai pierderile și exagerate nu putut da ce la concurențiile d-lui Rieumner, delegatul navigației Statelor Unite, atunci în Londra — cu guvernul său, pentru a întoarce pe liniile din Pacific, navele britanice cu cele americane. În acelaș timp și prezența atât de distrusă a marinei germane, a mărit în Pacificul indian, a hotărît Comandamentul britanic la retragerea de pe pacific. Este nici o mișcare germană de a aduce toate rezervele adversarului din tactica lui de a se risipi cât mai mult, spre a-l avea în Atlantic și Mediterană, unde se va decide destinul european.

Calmul operativ al Axei

Este destinul despre care a vorbit Fuehrerul, pe tiparul, de anul nou — destin care va fi pe măsura nevoilor popoarelor, inca drate într'o organizare și ordine de realități verificate în spiritul inoitor și strict european.

În acest spirit, puterile militare ale Axei sunt în schimb de corpuri de aviație: un corp italian operativ pe Canalul Mânecii, altul german în Mediterana, dovedind astfel *disciplina și calmul* cu care armatele Axei își merg drumul lor spre victoria finală, în cea mai perfectă colaborare.

Colaborarea militară a Axei a intrat într'o fază nouă, care exprimă și mai mult comunitatea de spirit, comandament și acțiune. Iar la Tokio s'a vorbit, nu de mult, de sigura alăturare de forță militară în Axă, în împrejurările stat de avertizoare pentru Statele Unite.

Ca să se vadă ce legătură intimă poate fi între războiul din Europa și cel din China. Drumul dela sinul la cetățuit, pe la Washington.

ION BALEANU

Trupele italiene au capturat un bogat material de război în zona Giarabub

Submarinul italian Reginaldo Giuliani care a scufundat torpilul cuirasatului englez Queen Elizabeth

ROMA, 3 (Radior). — Cartierul general al forțelor armate italiene dă următorul comunicat Nr. 280.

În zona dela Giarabub, pe terenul cucerit de curând, au fost capturate importante cantități de material de război, muniții și alimente necesarele garnizoane de acolo.

Luptele violente din ultimele zile au fost deosebit de grele pentru inamic, care a pierdut în cursul acestor lupte numeroși prizonieri, printre care și ofițeri superiori.

Aviația italiană a bombardat cu eficacitate obiective militare în Malta, precum și în Cirenaica, unde a atacat cu mitraliera coloane motorizate inamice.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 2 spre 3 ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei.

În cursul acestor atacuri aviația germană a aruncat bombe în trei localități situate în sud-estul țării. Au fost atinse obiective militare și au fost înregistrate explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Un vapor german de război a realizat frumoase succese în Pacific

BERLIN, 3 (Radior). — Înalta comandament al forțelor armate ne comunică:

Un vapor de război german, care operează în Pacific, semnalează următorul rezultat provizoriu.

Zece vapoare de comerț inamice navigând în serviciul inamicului au fost scufundate; tonajul total al acestor zece vapoare este de 64.155 tone. Echipagiile vapoarelor scufundate au fost transportate de vaporul de război german pe o insulă din arhipelagul Polineziei.

În cursul recunoașterii armate dela 1 Ianuarie, un vapor englez din serviciul de avanposturi a fost incendiat în largul punctului Aldeburgh. Un alt vapor din serviciul de avantposturi englez a fost lovit în plin de o bombă și grav avariat pe când naviga la vest de Ramsgate.

În noaptea de 1 spre 2 Ianuarie, avioane germane de luptă au bombardat cu succes un mare număr de obiective militare din Anglia centrală și din sud-estul Angliei.

În cursul acelor atacuri bombe explozive au căzut în mijlocul unui oraș din sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 2 spre 3 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 3 spre 4 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 4 spre 5 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 5 spre 6 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 6 spre 7 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 7 spre 8 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 8 spre 9 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 9 spre 10 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 10 spre 11 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 11 spre 12 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 12 spre 13 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 13 spre 14 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 14 spre 15 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 15 spre 16 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 16 spre 17 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 17 spre 18 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 18 spre 19 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 19 spre 20 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 20 spre 21 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 21 spre 22 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 22 spre 23 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 23 spre 24 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 24 spre 25 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 25 spre 26 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 26 spre 27 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 27 spre 28 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 28 spre 29 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 29 spre 30 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 30 spre 31 Ianuarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 31 spre 1 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 1 spre 2 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 2 spre 3 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 3 spre 4 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 4 spre 5 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 5 spre 6 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 6 spre 7 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 7 spre 8 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 8 spre 9 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 9 spre 10 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 10 spre 11 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 11 spre 12 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 12 spre 13 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 13 spre 14 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 14 spre 15 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 15 spre 16 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 16 spre 17 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 17 spre 18 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 18 spre 19 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 19 spre 20 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 20 spre 21 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 21 spre 22 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 22 spre 23 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 23 spre 24 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 24 spre 25 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 25 spre 26 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 26 spre 27 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 27 spre 28 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 28 spre 29 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 29 spre 30 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 30 spre 31 Februarie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 31 spre 1 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 1 spre 2 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 2 spre 3 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 3 spre 4 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 4 spre 5 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 5 spre 6 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 6 spre 7 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 7 spre 8 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 8 spre 9 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 9 spre 10 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 10 spre 11 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 11 spre 12 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 12 spre 13 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 13 spre 14 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 14 spre 15 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 15 spre 16 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 16 spre 17 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 17 spre 18 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 18 spre 19 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 19 spre 20 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

Aviația germană a bombardat în noaptea de 20 spre 21 Martie obiective militare în Anglia centrală și în sud-estul Angliei. Au fost atinse clădiri ușoare și s'au înregistrat numeroase explozii puternice. Unele persoane au fost rănite și unele case au suferit avarii.

Un avion inamic a fost doborît în luptă aeriană.

*Aviația germană a bombardat în noaptea de 21 spre 22